

STÂND ÎN SPĂRTURĂ

Îți mulțumesc, Frate Neville. Să rămânem doar un moment în picioare acum, așa cum ne aplecăm în rugăciune. Să ne aplecăm capetele. Și dacă este o cerere specială, ați vrea doar să lăsați să fie cunoscută prin mâinile voastre ridicate. Acum țineți în inima voastră acele lucruri de care aveți nevoie, și cereți Tatălui Ceresc ca El să vi-o admită.

² Tatăl nostru Ceresc, noi venim la Tine acum în Numele Domnului Isus. Noi venim, crezând că lucrurile pe care noi le dorim sunt să fie făcute cunoscut în rugăciune. Și dacă noi am crede că primim ceea ce cerem, ne va fi dat. Acum, acea promisiune este atât de adevărată. Toți anii aceștia, noi am văzut-O încercată, și știm că Aceasta este adevărată. Noi vrem să-Ți mulțumim, întâi, pentru că ne-ai cruțat viețile și ne permiți să fim înapoi aici din nou, împreună, strânși aici în adunarea Domnului.

³ Noi Îți mulțumim pentru biserică și pentru păstor, și pentru marele Adevăr în care este zidită aici și pentru care stă. Noi Îți mulțumim pentru fiecare persoană care este în Prezența Divină. Și noi cerem ca Tu să fi milostiv față de noi, astăzi, și dă-ne înțelegerea de care avem noi nevoie, ca să putem fi slujitori mai eficienți pentru Tine. Este dorința inimii noastre să Te slujim cu reverență și cu o inimă adevărată și ca Tu să poți primi tot ce este mai bun din viețile noastre. În fiecare zi, fie ca umblările noastre să fie așa încât Tu să fi bine mulțumit cu lucrurile pe care le-am făcut pentru acea zi.

⁴ Acum ne rugăm pentru toți bolnavii și cei nevoiași, azi, care sunt în Prezența Divină aici, și în prezența sanctualelor Tale peste tot în jurul lumii, ca marele Iehovah să vină în puterea Lui, și să vindece toți bolnavii și năpăstuiții. Primește slava marelui Tău Nume! Binecuvântează fiecare taină în inimă, în această dimineață, a acelor cereri pentru rugăciune. Ne rugăm, acum, așa cum Tu privești jos în fiecare inimă și vezi la ce s-au referit așa cum și-au ridicat mâna, și dă-le dorința lor. Și binecuvântează-ne așa cum ne închinăm Ție mai departe. Și când noi părăsim clădirea în dimineața aceasta și mergem la casele noastre, fie ca noi să putem spune ca aceia care au venit de la Emaus, "Nu ne ardeau inimile în noi așa cum El ne vorbea pe drum?" Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

⁵ Mi-ar place să spun că este bine, în această dimineață, să fiu aici din nou în adunarea poporului, în Prezența Domnului. Și au trecut câteva luni de când am fost înapoi. Și duminica trecută am intenționat să vin jos, dar eu-eu presupun că nu a fost voia Domnului. Cumva, valea aici este foarte nesănătoasă pentru mine. De îndată ce vin în vale, eu sunt alergic la acest aer care este aici, și eu erup în blânde peste tot. Și eu cred că blânde au mers drept în stomac, și am fost atât de bolnav, eu... tremurat, și scuturătură, și friguri. Și eu doar nu am putut veni jos, deși m-am ridicat și am încercat să mă forțez să vin. Și eu-eu știu că am-am... Valea este foarte nesănătoasă, și este nesănătoasă șiși eu nu ar trebui să locuiesc în ea.

⁶ Acum noi vrem să raportăm, noi am avut un timp măreț în serviciile Domnului, afară de-a lungul diferitelor părți ale țării unde Domnul ne-a chemat să slujim. Și acum eu nu mă așteptam să vorbesc în dimineața aceasta asupra vreunui lucru anume, totuși Fratele Neville așa a vrut ca eu să-să spun ceva fiind aici cu poporul. Deci eu... El este mereu binevoi tor în acel fel, precum noi toți îl știm pe Fratele Neville. Și noi îl iubim pe Fratele Neville. Acum, nu este o zi ca eu să nu mă gândesc la el și la soția lui și familia, și copiii lui, mă rog pentru ei. Dumnezeu să-i dea putere să meargă înainte, să poarte mai departe! Așa cum știm, timpul nostru se termină. Noi suntem doar atât de aproape... de mâine, că Luminile de seară de astăzi. Și eu...

⁷ Familia noastră este afară în Vest. Noi toți am dus-o bine. Și eu am pus doisprezece livre, [o livră este 0,453kg – Trans.] și am pierdut zece din ele de când m-am întors. Și Billy Paul a pus optsprezece livre. Și Rebekah și Sarah și Joseph, toți au pus. Desigur, soția mea nu a pus. Deci-deci eu nu aș îndrăzni să spun aceea aici sus, voi știți, căci trebuie să mă duc acasă după o vreme. Deci eu... Dar noi am avut un-un minunat, timp minunat, și atât de recunoscători. Noi...

⁸ Este cumva rău, m-am gândit, să vin înapoi, dar este un lucru mare, două lucruri principale care ne-au lipsit, că nu există un alt loc care să-l poată înlocui. Un lucru, prietenii noștri de aici, și biserica. Nu contează unde ne ducem, noi găsim prieteni, și noi suntem recunoscători pentru prietenii noștri. Dar este ceva în legătură cu acei prieteni care au stat cu tine prin apă și prin foc, încât nu există cale să-i înlocuiești pe acei prieteni. Nu contează ce poate fi oricare alt prieten, nu există cale să înlocuiești un prieten ca acela. Tu ești doar înghesuit în ei, voi sunteți una. Și noi, împreună, așteptând Venirea Domnului, așa cum zilele se scurg. Și este cumva greu să încerci să te gândești că ai putea... Voi nu puteți fi despărțiți.

⁹ Îmi vine în minte dintr-o Scriptură pe care cred că a scris Pavel, și a spus în Corinteni, că, "Nu este nimic în prezent, nici în viitor, și nici puteri, nici goliciune, foamete, pericol, sau orice făptură prezentă, nici viața, nici moartea, nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Cristos." Cum că moartea însăși nu ne va despărți, pentru că ne-a unit împreună în inimă, în această mare părtășie în jurul Cuvântului lui Dumnezeu. Și chiar moartea însăși nu ne va despărți. Noi vom fi uniți în mărețele Eternității, pentru toate timpurile și epocile.

¹⁰ Și apoi copiii... De dimineața, noi am merge la biserică, desigur. Dar oriunde mergi, nu este un... Nu este micul Tabernacol pe colț. Și există ceva în legătură cu el, îmi-îmi lipsește să aud acel mic clopot vechi și eu... bătând acolo sus pe vârful, de dimineață. Și eu mă gândesc că nu bate la timp, pentru că ei încă nu au pus turnul, pentru clopot.

¹¹ Și apoi să ne adunăm aici la a Opta și Pen Street, unde cam cu treizeci și cinci de ani în urmă, îngenunchind aici într-o mlaștină veche, ca să zidesc prima mea biserică, și cum s-a ocupat Domnul Isus cu mine despre aceea. Iar astăzi ea stă ca un mic altar aici. Și cărămizile și mortarul, stau ca un altar. Dar jos în lăuntru inimii mele, este un altar care va dura atât timp cât voi avea memorie. Este un...

¹² Și ceea ce face o biserică nu este clădirea, sunt oamenii care se adună sub ea ca să se închine lui Dumnezeu. Noi suntem recunoscători pentru aceste lucruri.

¹³ Și acum m-am gândit, poate fiind că timpul nostru este terminat, aproape, și-și noi nu mai avem mult timp rămas, eu vreau doar să vă spun pe scurt despre niște lucruri care s-au întâmplat. Și apoi voi face niște benzi în timp ce sunt aici, pentru că v-am promis la toți, vedeți, că orice mesaj nou, mesaj pe bandă, va fi întâi de la această platformă. Aici este unde toate benzile sunt făcute, nu acolo afară. Acum, Fratele Jim și aceia merg înainte și vând benzi în adunare, și așa mai departe, dar este întotdeauna despre ceva ce vine de aici mai întâi. Vedeți? Verificați oriunde în urmă, și voi veți găsi. Acea este promisiunea mea pentru voi, și va continua în felul acela până Domnul Dumnezeu o schimbă.

¹⁴ Și mă gândesc acum că clienții noștri la benzi, care sunt în jurul lumii, un Mesaj care iese de aici, El înconjoară globul. Vedeți? Afară în jungle și peste tot, El merge prin înregistrări pe bandă. Și la păgâni și așa mai departe, prin multe, multe limbi diferite El este tradus. Deci eu vreau, în timp ce sunt aici, dacă Domnul voiește, să fac niște benzi noi. Și poate, dacă păstorul nu a primit ceva arzător în inima lui în seara aceasta, ei bine, mi-ar place să fac o bandă deseară.

¹⁵ Și apoi mă voi duce în Arkansas mâine, și, sau marți, adică, marți dimineața, să ajut într-o mică convenție acolo, cu Frățietatea Internațională a Creștinilor. Eu cred... Sau poate am rostit greșit aceea. Este ceva despre Frățietatea Națională a Creștinilor. Eu de fapt nu știu. Îmi pare rău. Este îngrozitor, nu-i așa? [Un frate spune, "Frățietatea Asociată a Creștinilor." – Ed.] Vă mulțumesc, domnule. Frățietatea Asociată a Creștinilor. Și ar fi trebuit să fiu, de duminică acum, în continuare. Dar am ținut ziua de azi pentru Tabernacol, să fiu aici jos. Și apoi-apoi eu voi pleca pe vineri... Este aceea, domnule, este... vineri este când adunările se încheie acolo. Și eu voi încerca să mă întorc înapoi sâmbătă seara, să fiu aici duminică dimineața, cu voia Domnului. Eu voi face o altă bandă. Și poate uneori, de acum înainte, eu vreau să fac câteva benzi înainte ca noi să plecăm.

¹⁶ Și apoi eu cu adevărat presez pentru Baton Rouge, Louisiana, la acea convenție. Și apoi-și apoi vin înapoi. Și atunci eu trebuie să merg, cu toate mijloacele, la Anchorage. Vedeți? Și-și de la Fairbanks și Anchorage, pentru Oamenii de Afaceri Creștini ai Evangheliei Depline, la acele adunări. Și apoi înapoi. Și dacă Domnul va voi, sus la Chicago în ultima săptămână din iulie.

¹⁷ Și eu presupun apoi, cam la timpul acela, eu va trebui să grăbesc copiii din nou până la Arizona ca să fie în... să-i pun în școală acolo. Pentru că, Charlie, eu trebuie să fiu aici cam pe cinsprezece august. Deci eu-eu vreau să fiu înapoi pe la timpul acela, cu voia Domnului, jos în Kentucky. Toți râde, poate câțiva din cei noi veniți nu știu ce înseamnă aceea. Și doar cumva sper că nu sună rău de la platformă, dar aceea este când vine sezonul de verități. Deci, Mama Cox, eu depind de aceea, vedeți, deci pentru două săptămâni acolo jos pentru concediul meu.

¹⁸ Acum eu cred... eu am ceva aici ce Billy mi-a scris, ceva notițe mici. Și una dintre ele spune, "Tati, Fratele Neville vrea să știe dacă poți dedica doi copii." Cu certitudine, va fi chiar bine. Și, da, noi avem un-un serviciu de dedicare care... Noi am putea tot așa de bine să-l avem acum. Și apoi mă gândesc că noi cumva vom lua următoarele patruzeci și cinci de minute, sau ceva, a relata pe scurt despre unele din lucrurile ce au avut loc.

¹⁹ Acum, mulți dintre oameni și biserici, fiind că atunci când eu... Acesta-i un Tabernacol deschis. Acesta nu a fost niciodată o denominațiune, și dea Dumnezeu să nu fie, niciodată. Deoarece, noi vrem ca acesta să fie un loc unde noi să nu-nu avem o lege ci dragoste, nu crez ci Cristos, nu carte de texte ci Biblia. Și apoi, noi nu avem membri, noi avem părtașie unul cu altul, pentru toți oamenii, toate denominațiunile. Toți sunt bineveniți și noi avem-și noi avem părtașie în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, unde fiecare se poate simți binevenit atât cât pot fi. Și principalul, noi doar iubim pe Domnul Isus. Și-și noi nu suntem un-un grup de învățați aici. Noi suntem doar oameni simpli care încercă doar să citească Biblia și să nu pună nici o tălmăcire la Ea afară doar de ceea ce spune Ea. Doar...

²⁰ Eu cred că Dumnezeu va judeca lumea într-o zi cu Biblia. Acum dacă ei sunt... El va judeca lumea. Și dacă nu este un standard prin care să judece, cum vor ști oamenii ce să facă? Vedeți? Ar fi Dumnezeu... Voi nu ați putea pune nedreptatea pe-pe Dumnezeu. Și Dumnezeu trebuie să aibă ceva pentru standardul Lui, prin care El judecă poporul. De aceea dacă El îl judecă prin biserica Romano Catolică, atunci biserica Greacă, Ortodox Catolică, și multe din acelea, cu siguranță sunt pierdute, și tot restul lumii. Dacă El o judecă prin biserica Greacă Ortodox Catolică, și nu prin biserica Romană, atunci cealaltă... Atunci biserica Romană și toate celelalte sunt pierdute. Dacă El o judecă prin biserica Luterană, atunci Prezbiterienii sunt duși. Dacă El o judecă prin Prezbiterieni, Luteranii și Baptiștii sunt duși. Vedeți? Dacă El o judecă prin Penticostali, atunci toți în afară de Penticostali sunt duși.

²¹ Dar El nu îi va judeca prin nici o biserică, după părerea mea, pentru că există prea multe diferențe și prea multă confuzie. Dar El îi va judeca, spune Biblia, "El va judeca lumea prin Isus Cristos." Acum, aceea este Scriptural. Acum... Și Biblia a spus, că, "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." "Același ieri, azi, și în veci." Deci, El este Cuvântul, și *Acesta* este Cristos în formă de literă. Și în Cartea Apocalipsei către Catolici, Revelația către Protestanți, în al 22-lea capitol când

această Carte a fost încheiată, Isus a spus, Însuși, "Dacă vreun om va scoate un Cuvânt din această Carte, sau adaugă un cuvânt la Ea; la fel, partea lui, va fi scoasă din Cartea Vieții." Deci eu... Motivul că noi credem aceasta, și stăm chiar exact. Nimic... El poate face lucruri pe care El nu le-a scris aici, noi știm asta. Dar atât timp cât noi doar stăm cu ceea ce El a scris, aceea va fi bine.

²² Și acum în dedicarea copiilor, mulți dintre oameni, Metodistii îi stropesc. Și-și eu cred că ei au prima lor împărtășire în biserica Catolică, sau Luterană, cam pe la vârsta de doisprezece ani, și cumva un-un fel de serviciu de botez când se nasc. Eu-eu cred că copiii sunt stropiți. Și-și eu cred că aceea i-a rupt pe Nazarineni de Metodști, cu mulți ani în urmă, în botezul copiilor. Eu cred că așa este, Frate Brown. Eueu-eu cred că aceea a fost ceea ce a rupt biserica Metodistă și cea Nazarineană, căci cea Nazarineană nu a acceptat botezul pruncilor. Dar pentru noi, aici la Tabernacol, dacă noi vom sta cu ceea ce a spus Biblia, nu este nici un loc în Biblie unde ei vreodată să fi stropit pe cineva, mai ales un prunc, nici măcar un adult. Dar ei... Biblia spune, singurul loc din Biblia noastră pentru copii, "Ei au adus prunci la Isus, și El... ca El să-și poată pune mâinile peste ei și să-i binecuvânteze." Și El a spus, "Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci pentru acei ca ei este Împărăția Cerului."

²³ Acum, de aceea, noi știm că suntem sărmame mâini, păstorul și eu, sau oricare alt păstor, să luăm mâinile Domnului Isus. Și dacă El era aici în această dimineață, acești părinți ar fi adus acel prunc la Cristos. Dar fiindcă noi suntem aici ca reprezentanți ai Lui, căci noi îl reprezentăm pe El, ei aduc copiii la noi. Și noi îi dedicăm Domnului, prin punerea mâinilor noastre peste ei, în comemorarea marelui Său Cuvânt și a faptei Lui. Deci așa îi dedicăm noi pe cei micuți.

²⁴ M-am gândit că poate ceva mamă ar putea fi aici cu pruncul ei care nu a fost niciodată dedicat Domnului, că ea poate ar vrea să vină împreună cu aceste mame sau tați care își vor dedica copiii. Noi doar îi aducem aici sus și îi prezentăm lui Dumnezeu, și ne rugăm peste ei, și îi spunem Domnului că noi ne punem mâinile peste ei, și-și ca un fel de substituție pentru El. Și aceea este atât de aproape de Scriptură cât am găsit eu până acum. Acum, voi vă puteți scoate cartea de texte și să aflați ceva ce a spus ceva grup de oameni, dar eu vreau să spun ce a spus Cuvântul, vedeți. Acum eu cred că eu am făcut-o foarte, foarte clar ceea ce este.

²⁵ Acum dacă pianistul (Ești tu pianistul, frate?) va veni aici sus. Nu este asta îngrozitor, în propria mea biserică, să întreb, "Cine este pianistul?" Eu aproape că trebuie să bat la ușă. În ordine. Ei cântă această mică cântare, sau o interpretează.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i pe micuți la Isus.

²⁶ Și în timp ce adunarea cântă aceasta, să ne ridicăm în picioare. Și să lăsăm mamele și tații care își aduc micuții lor, să vină acum și să stea. În ordine.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i pe micuți la Isus.

Acum, păstorul... Acum noi avem un mic-mic copil aici care doarme. Și uneori ei spun "amin" puțin cam tare, deci noi înțelegem asta, ei sunt bebeluși. Care este numele tău, domnule? William Henry Vincent. Și al fetiței tale? Christina Maria Vincent. Ce drăguță fetiță culcată pe-pe umărul tatălui ei. Pot s-o iau? Christina, eu nu-l pot înlocui pe tatăl tău aici, vezi. Să ne... Vrei să-ți pui mâinile peste bebeluș.

Să ne aplecăm capetele.

Tatăl nostru Ceresc, noi ne apropiem de Tronul Tău, ca astăzi, sus departe, credința noastră ne ridică mai presus de lună, stele, mai presus de sistemul solar, în Prezența celui Atotputernic. Noi aducem această copilă drăgălașă. Noi nu știm ce ținem în mâinile noastre, Doamne. Ar putea fi o mare slujitoare pentru Tine, în zilele ce vor veni. Noi nădăjduim că este așa. Dar tatăl copilei a adus-o pe micuță la noi, ca noi să ne putem pune mâinile peste ea. Căci, noi am mărturisit că suntem slujitorii Tăi să acționăm în locul Tău până Te întorci, apoi Tu vei prelua toate lucrurile. Până atunci, Doamne, noi trebuie să Te slujim cu adevăr și sinceritate.

Și cu mâinile noastre puse peste această fetiță, noi o binecuvântăm în Numele lui Isus Cristos. Nădăjduim că Tu îi vei da o viață lungă, dacă Isus zăbovește, și fie ca ea să devină o mare slujitoare a Ta. Binecuvântează căminul în care va fi crescută. Fie ca ea să fie crescută în povața lui Dumnezeu, și să-L slujească toate zilele vieții ei. Binecuvântează părinții ei, și fie ca ei să trăiască să vadă acest copil un vas de cinste pentru Domnul, datorită faptei lor de azi, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Numele ei este... [O soră vorbește cu Fratele Branham – Ed.] Aceasta este Sora Tabet, Teresa. Eu doar nu știu dacă noi vom fi în stare să o ținem pe Teresa, sau nu. Eu nu cred. Ea știe puțin mai mult.

Bine, să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru Ceresc, așa cum ne punem mâinile peste sora acestei micuțe pe care noi tocmai am dedicat-o Ție, părinții vor ca și această micuță să fie, dedicată. Fie ca harul Domnului Isus Cristos să se odihnească pe această copilă, și să-i dai o viață lungă, o viață binecuvântată de slujire pentru Tine, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze acum, binecuvânteze pe toți.

Voi sunteți părinți puternic fericiți în dimineața aceasta, să aveți pe acei doi copilași drăgălași.

Numele lui? [Tatăl zice, "Joe William Cartwright" – Ed.] Joe William Cartwright. El își face siesta în dimineața aceasta, eu cred. În ordine. Acum, dacă voi-voi toți... Bine, îl poți ține dacă tu-dacă tu mai degrabă, doamnă. Asta-i bine. Joseph, vino aici sus, În ordine. Și tu îl poți ține dacă dorești.

Tatăl nostru Ceresc, noi îl aducem la Tine, pe acest micuț Joseph William Cartwright. Tatăl stă, în dimineața aceasta, să-Ți dea înapoi pe acela pe care Tui l-ai dat, într-o viață de slujire. Dumnezeule, binecuvântă-I pe micuț, și fie ca el să trăiască o viață lungă, sănătos, puternic, și să devină un mare slujitor pentru Tine. Binecuvântă pe tatăl și pe mama lui, casa la care el va fi crescut. Fie ca Cristos să fie acel Oaspete nevăzut în tot timpul. Și noi Ți dăm pe acest băiat, pentru o viață de slujire, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, Frate Steve Cartwright.

Fetiță? [Sora zice, "Da, domnule." – Ed.] Doamnă? ["Pam Lewski."] Sylvia Shippy.

Tatăl nostru Ceresc, noi ne punem mâinile peste această fetiță, așa cum cei dragi o aduc aici în dimineața aceasta, stând la altar. Fie ca binecuvântările care vor veni peste ea, dacă Domnul Isus și-a pus Propriile Lui mâini perforate de cuie peste acest copil, fie ca binecuvântările acelea să se odihnească asupra micuței. Binecuvântează-o acum, și fie ca ea să trăiască o viață lungă, fericită, și să fie o slujitoare pentru Tine. Și binecuvântă căminul ei, părinții ei, cei dragi ai ei. În Numele lui Isus Cristos noi facem acest act, conform cu Biblia. Amin.

Binecuvântându-te... ? ... Te binecuvântează... ? ...

Ea urmează să fie o cântăreață. Care-i numele? [Fratele zice, "Roy Allen Myer." – Ed.] Roy Allen Myer. Am zis că el urmează să fie un cântăreț.

Îmi amintește. Eu sper că aceasta nu sună prost, la biserică, dar într-o zi am vorbit cu un Indian. Avea un copilaș care stătea acolo, și am spus atunci, "El e un copil frumos. Și el e un copil frumos."

Și șeful m-a privit, câteva minute. Apoi a privit în jos, a zis, "Dar el, este o ea."

Eu presupun, că încă este cam tot așa.

Care-i al băiatului... [Fratele zice, "Roy Allen." – Ed.] Roy Allen. Allen îți este numele de familie? ["Myer."] Myer. ["Roy Allen Myer."] Roy Allen Myer. El este un lucrușor frumos.

Tatăl nostru Ceresc, așa cum ne punem mâinile peste acest copilaș, iar în Biblie ei spun că au adus prunci micuți la Tine, și Tu Ți-ai pus mâinile peste ei și i-ai binecuvântat. Și același actul pe care noi îl înfăptuim în comemorarea marelui Tău act pe pământ. Binecuvântă acest copil, pe părinții lui. Fie ca căminul să fie un loc de continuă rugăciune, și pace. Și fie ca fetița să trăiască o viață lungă, fericită și să fie slujitoarea ta toate zilele acelea. Și fie ca această familie niciodată să nu fie cu roata ruptă. În Slavă, fie ca fiecare membru să fie adunat în jurul marelui Tron al lui Dumnezeu, în ziua aceea, și să meargă să trăiască pentru totdeauna. Până atunci, Doamne, fie ca binecuvântările Tale Eterne să se odihnească asupra copilului, pe care îl binecuvântăm în Numele lui Isus. Amin! ... ? ...

Această micuță... Aceea-i surioara ei, Rebekah.

Tată Ceresc, noi ne punem mâinile peste micuța Rebekah și o binecuvântăm, de asemenea, în Numele Domnului Isus, chiar de parcă ea mergea la apă, la bazin. Și eu nădăduiesc, Doamne, că va veni ziua când ea ajunge la vârsta, de a da socoteală, că ea își va lua poziția, și va păși drept jos acolo la bazin, și să fie botezată pentru iertarea păcatelor ei, în Numele Domnului Isus. Admite aceasta, Tată. Acum binecuvântează-o, cu sora ei mică. Fie ca ea să trăiască o viață lungă, fericită, și să Te slujească. Amin.

Binecuvântează-o. Doamne binecuvântează-o.

Asta-i ea? [Mama zice, "Aceasta-i Grenault." – Ed.] Micuța Jacqueline Grenault, o drăguță.

Jacqueline altă fetiță,

Tatăl nostru Ceresc, noi ne punem mâinile peste fetiță. În comemorarea marelui Domn Isus, Care și-a pus mâinile Lui peste prunci și i-a binecuvântat. Și fie ca binecuvântarea să vină peste copilă, ca și cum mâinile Tale Proprii erau peste ea, astăzi. Dacă Tu erai aici pe pământ, într-un trup fizic, mama și-ar aduce copila la Tine. Dar așa cum noi, ca reprezentant al Tău, ea vine la al doilea, atunci, Tată. Și noi cerem ca Tu să binecuvântezi această copilă, care noi o binecuvântăm. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să trăiască o viață lungă, fericită în serviciul Tău. Binecuvântă-i căminul, să fie crescută în el, fie ca aceasta să fie o casă de rugăciune continuă, în Numele lui Isus. Amin.

Binecuvântă-I. Tu ai doi din ei? [Sora zice, "Eu am două fete. Și alta aici, care a venit, de asemenea, frate." – Ed.] În ordine. Acum, acest băiețuș e... ["James David."] James David. ["Humes."] Humes. M-am gândit că te-am cunoscut, Soră Humes. Tu ești misionară, tu și soțul tău. Este soțul tău cu tine, în dimineața aceasta? Ei bine, Domnul să binecuvânteze pe Fratele Humes. Păi, tu sigur ai niște copilași, buni frumoși. Acesta-i David? Și acesta-i... ["James David, și Joseph! ... ? ... Florida ... ? ... "] Eu tocmai am vorbit cu o soră din Florida, în birou, azi dimineață. Acest băiețuș, când el era... Ei sunt din Florida. Când el era acolo, băiețușul, doar un băiat, mititel, ins subțirel a mers în curtea din spate, și s-a uitat în sus. A pretins că l-a văzut pe Isus.

Acum, acesta-i micuțul David Humes. Noi ne punem mâinile peste el, în dedicarea unei vieți la slujbă la Isus Cristos. Continuă binecuvântările Tale asupra casei lui.

[Porțiune goală pe bandă – Ed.]

Cu treizeci de ani în urmă, stând în ușa școlii aici sus pe Utica Pike, știam eu că vreodată acel băiețuș, noi, rușinoși, uitându-ne unul la altul, că într-o zi eu îmi voi pune mâna peste nepotul lui, ca să-l dedic Domnului Dumnezeu din Cer. Primește pe micuțul Shawn, în această dimineață, Doamne, ca un slujitor pentru Tine. Mama și tatăl îl aduc foarte frumos, să dea înapoi lui Dumnezeu ceea ce le-a fost dat spre îngrijire. Și fie ca ei să trăiască o viață puternică de sănătate și tărie, și hotărâre, în Cristos. Acum, noi Îți dăm acest băiețel, în Numele lui Isus Cristos, ca o viață de slujire. Fie ca el să trăiască mult, să Te slujească.

Este fetița dedicată? Cum o cheamă? Karla.

Tot la fel, peste micuța Karla, noi ne punem mâinile, în această dimineață, și o dedicăm în slujirea lui Isus Cristos. Dumnezeu, binecuvântează-o. Fie ca ea să trăiască o viață lungă, fericită. Fie ca ea să fie o slujitoare pentru Tine, în toate zilele acestei vieți. Admite aceasta, Doamne. Binecuvântează casa ei. Lasă să fie totdeauna un loc de rugăciune și credință. Eu Îți dau pe această adorabilă fetiță, în această dimineață, din inimile tatălui și mamei care stau pe acest mic altar, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[Tatăl spune, "Numele lui este James Pool." – Ed.] Un băiețel.

El este numit după Jim. ["Da."]

Tatăl nostru Ceresc, tatăl acestor micuți ține acum în brațele lui ultima micuță comoară pe care Tu i-ai dat-o în forma unui copil, l-a numit după tatăl lui, James. Dumnezeu, îngăduie ca el să fie un om al înțelepciunii ca James [Iacov – Trans.] și în Biblie. Eu mă rog ca Tu să-i dai o viață lungă, sănătoasă, Doamne. Și fie ca el să crească, și dacă este un mâine" lasă-l să ducă Cuvântul lui Dumnezeu. Îngăduie aceasta, Tată. În comemorarea a ceea ce Isus Cristos Domnul nostru a făcut când El a fost pe pământ, eu îmi pun mâinile peste micuțul James Pool și îl dedic în serviciul lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, James! Binecuvântează pe micuțul!

Un băiețel; doi din ei acum. Ce spui? Jerry Dean Allen. Doamne Dumnezeu, pe capul acestui băiețuș, Jerry Dean Allen, fie ca binecuvântările lui Isus Cristos să se odihnească. Precum ne punem mâinile peste el, așa cum dedicăm această tânără viață la Tine. Binecuvântează căminul lui, pe părinții lui. Și fie ca el să trăiască o viață lungă, fericită, de slujire pentru Dumnezeu nostru și Dumnezeu lui, Căruia îl dăm noi acum, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, micuțule!

²⁷ Acum, mă gândesc că asta chiar cam-cam o face acum. Acum noi suntem chiar exact la timp, la ora unsprezece. Acum, voi știți, eu îmi pot doar imagina, văzând acele mame venind înainte, și tăticii, cu acei bebeluși, eu mă pot gândi la Iosif și Maria, dimineața dedicării Domnului Isus.

²⁸ Frate Kidd, eu am avut un mic interviu cu cineva în birou, dar am-am auzit emoția ta în dimineața aceasta aici afară, a unui-a unui om de vârsta ta. Și eu presupun că tu spuneai despre cum Domnul te-a vindecat afară... în audiență. Și eu aproape mi-am sfărâmat mașina, într-o dimineață, să ajung la bătrânul... El este un lucrător bătrân.

²⁹ Gândiți-vă numai, acest om era, soțioara lui aici, el predica Evanghelia înainte să mă fi născut eu. Predica Evanghelia aceasta, sus peste munții și văile din Kentucky și Tennessee, cu mineri de cărbune, și au rămas fără nimic. Și ei trăiesc fără să aibă ceva de mâncare. Și această mică soție aici, spălând pe o scândură de spălat, pentru cam douăzeci sau treizeci de cenți pe zi, ca să-l trimită pe soțul ei pe câmp să predice Evanghelia. Aceea este destul ca să facă o persoană emoționată, nu-i așa?

³⁰ Și apoi să te gândești, că el zăcea acolo, când cei mai buni dintre doctori au spus, "El moare. Prostata lui, cancer peste tot prin el. El nu mai poate trăi decât un număr de ore, și cel mult o zi sau două." Și aceea a fost cu doi sau trei ani în urmă, trei ani în urmă. Și aici este el, în dimineața aceasta, sănătos, bine, dând slavă lui Dumnezeu. Atunci câți ani aveai când ai fost vindecat, Frate Kidd? Cam ce vârstă ai fost când Dumnezeu... Câți ani ai, câți ani are acum? [O soră spune, "Optzeci și doi." – Ed.] Optzeci... [Sora zice, "Optzeci și trei în august."] În ordine. El era cam de optzeci de ani când Dumnezeu l-a vindecat. Acum se îngrijește Dumnezeu de noi oamenii bătrâni? Sigur, El se îngrijește. Da, domnule!

³¹ El l-a vindecat pe Abraham când el era în vârstă de o sută de ani, și pe Sara când ea era de nouăzeci. Și ei l-au născut pe Ismael, sau, vă cer scuze, pe Isaac. Este asta așa? Noi suntem foarte fericiți pentru aceasta.

³² Acum, voi sunteți atât de plăcuți, eu aș putea să vă vorbesc toată dimineața chiar așa. Dar haideti să citim ceva din prețiosul Cuvânt și apoi să intrăm drept în serviciu. Acum, mă gândesc, dacă va fi voia lui Dumnezeu, mi-ar place cumva să vă spun pe scurt despre lucrurile care s-au întâmplat. Și apoi deseară, dacă va voi Domnul, eu vreau să vorbesc asupra unui-unui subiect. Eu vreau să-l înregistrez, mai ales, să mergă afară. Este... Și dacă voiți să veniți și să ascultați, este în ordine. După ce păstorul termină cu mesajul lui, atunci eu voi avea a mea... eu voi face această bandă. Eu vreau să predic despre *Reflectarea Luminii Roșii a Venirii Lui*. Cum una din reflectări este chiar peste noi chiar acum! Și eu vreau să vorbesc despre aceea deseară, lumina roșie reflectoare a Lui. El este aici, fiind chiar pe mână chiar acum. Semnalul jos, trenul este în peron.

³³ Numeri, al 16-lea capitol, pentru voi care veți deschide și citiți. Acesta este Cuvântul Etern, deci să citim cu respect. Eu vreau să citesc două versete din Numeri 16, al 3-lea și al 4-lea verset, să iau un mic fundal pentru ceea ce doresc să spun.

³⁴ Și acum, dacă benzile nu sunt pornite, eu doresc ca ei să le pornească acum. Sau potrivirile așa încât această parte aici să poată fi trimisă afară. Aceasta va merge afară. Dacă voi vreți, puteți potrivi benzile acolo unde această parte de aici va fi separată de restul serviciului? Vedeți, acesta este un-un lucru nou. Acum, dacă puteți să-l blocați chiar aici, sau orice faceți, păi, atunci noi vom... Ați vrea să-l opriti pentru mine doar o secundă, apoi să-l porniți înapoi, așa ca să vă dea un bloc să știți de unde să-l porniți, sau puteți voi porni de acolo oricum? Începeți oricum? În ordine. Asta-i bine.

³⁵ Acum noi vom citi Numeri 16:3 și 4.

Și ei s-au adunat împreună împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, și le-au zis, Voi luați prea mult asupra voastră, văzând că toată adunarea sunt sfinți, fiecare din ei, și DOMNUL este în mijlocul lor: pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea DOMNULUI?

Și când a auzit Moise acest lucru, a căzut cu fața la pământ:

³⁶ Tatăl nostru Ceresc, binecuvântează aceste câteva Cuvinte. "Și fie ca meditația din inima noastră, și roadele buzelor noastre, să fie acceptabile înaintea Ta." În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

³⁷ Eu vreau să-să iau aceasta ca text, pentru ceea ce doresc să spun în dimineața aceasta: *Stând În Spărtură.*

³⁸ Despre acest timp despre care vorbim noi, sau citim, desigur, noi toți înțelegem că a fost când Datan și-și-și Care au decis căci-căci ei se vor amesteca cu însărcinarea pe care Dumnezeu a dat-o lui Moise, zicând, "Tu ar trebui să lași întreaga adunare să facă așa-și-așa. Ei sunt toți sfinți." Și Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să conducă poporul în țara făgăduită. Și ei au spus, "Tu iei asupra ta să faci prea multe. Tu, încerci să te faci singurul din grup care-care are ceva de spus."

³⁹ Și aceasta a displicut lui Dumnezeu atât de mult încât El i-a spus lui Moise, "Separă-te din mijlocul lor. Eu-Eu voi-Eu doar voi ucide grupul întreg, și voi începe o nouă generație cu tine." Și Moise a căzut în Prezența lui Dumnezeu și a spus că El va trebui să vină peste el. Vedeți?

⁴⁰ Acum, azi, dacă Dumnezeu urma să lichideze poporul, și a existat un timp când Dumnezeu s-a săturat să se ocupe cu păcatul nostru, noi mergând constant greșit, cine ar sta ca Moise, azi, pentru popor? Unde am găsi noi o persoană care ar sta, sau ar putea sta, pe care Dumnezeu să-l accepte precum l-a acceptat El pe Moise? Și propria viață a lui Moise pe pământ i-a însemnat atât de mult lui Dumnezeu încât a oprit mânia lui Dumnezeu, și Dumnezeu nu a trecut peste Moise. Aceea a fost întotdeauna o nedumerire pentru mine până când eu... Într-o zi, în descoperirea Scripturii, a venit acest gând la mine. Că, vedeți, Moise, în fapt, a fost substituție în toate felurile. El a fost un model al lui Isus Cristos.

⁴¹ Și când Dumnezeu urma să ia viața întregii lumi, și s-o distrugă, și toți păcătoșii, și să-i condamne să moară, Cristos a murit pentru noi toți. Și Dumnezeu n-a putut să treacă peste Cristos, fiind Propriul Său Fiu. Și apoi Isus s-a dat pe Sine fără plată, ca El să poată plăti calea apoi dacă... Moise nu a putut face aceea. Moise nu a avut alt sânge decât sânge uman așa cum avem noi. Deci, de aceea, sângele lui nu ar fi, nu ar fi fost de ajuns. Dar Isus fiind Sângele lui Dumnezeu Însuși, Sângele creator al lui Dumnezeu, Dumnezeu doar a scuzat întreaga rasă umană atunci, de păcat, pentru că tot a fost pus asupra Lui. Și El a mers la Calvar și a murit afară, din Prezența lui Dumnezeu, și a suferit. Și a fost aruncat în iad, pentru că El era păcat, făcut cu păcatele noastre peste EL Și acolo fiind al nostru-purtătorul poverilor noastre, a dus păcatele noastre la-la Calvar, și de la Calvar în iad; și Dumnezeu L-a înviat a treia zi, ca o ispășire pentru păcatele noastre.

⁴² Iar azi El este singurul mijlocitor între Dumnezeu și om, și noi suntem iertați și scuzați fără plată. Dumnezeu nici măcar nu știe că noi am păcătuit vreodată. Păcatele noastre au fost puse în Marea Uitării, ca să nu mai fie reamintite vreodată. Noi înșine nu putem face aceea; noi suntem finiți. El este infinit. Și finitul nostru, noi încă ne putem aminti, pentru că nu suntem suficient de mari. Dar El este așa de mare încât El chiar uită că noi am păcătuit vreodată. Noi suntem fii și fice, în Prezența Lui. Și tot ceea ce a fost El, suntem noi. El a devenit păcatul meu, ca eu să pot deveni neprihănirea Lui. El a devenit păcatul vostru, ca a voastră... El.. voi să puteți deveni neprihănirea Lui. Deci Dumnezeu nu poate vedea nici un păcat în voi atât timp cât mărturia voastră este în Cristos Isus.

⁴³ Cineva a spus, cu câtva timp în urmă, a spus, "Dacă eu cred un astfel de lucru, ce mi-aș mai da eu frâu liber! Aș vopsi orașul în roșu. M-aș duce la fiecare sală de dans. M-aș îmbăta așa de tare, și de toate, pentru că, ..."

"De ce?"

"Tu ești deja asigurat în Cristos. Ce mai contează?"

⁴⁴ Eu am spus, "Aceea arată că tu nu o ai." Vedeți? Dacă dragostea lui Dumnezeu ți-a lovit vreodată inima, în gingășia lui Isus Cristos, tu ai fi așa de îndrăgostit de El, încât lumea ar fi moartă, ca păcatul tău. Prin aceea știi tu că ai Duhul Sfânt. Nu pentru că ai putea țipa, striga, vorbi, sau limbi, sau ori ce ar mai fi. Dar când păcatul devine mort, și tu ești viu în Isus Cristos. Oh, dragostea lui Dumnezeu, ce bogată, ce pură! Vedeți?

⁴⁵ Acum aici în Louisville, Kentucky, nu cu mult în urmă, un lucrător vorbea, că acolo a fost o-o doamnă tânără. Ea a

așteptat cam mult în viață până să se mărite, undeva în jur de douăzeci și cinci, treizeci de ani. Și ea a fost o bună, fată Creștină neclintită. Și era un anume bărbat în Louisville care nu era; el nu a trăit o viață așa de bună. El se ducea la dansuri și hanuri, și așa mai departe, dar într-o zi el a găsit iertare pentru păcatul lui și el el a devenit un Creștin adevărat, un adevărat Creștin neclintit. Cam cu un an mai târziu, el s-a îndrăgostit de această doamnă tânără, și tânăra doamnă s-a îndrăgostit la nebunie de el. Și ei s-au căsătorit.

⁴⁶ Și după ce ei au trăit împreună vreo doi ani, ei spuneau că această tânără doamnă i-a spus soțului ei într-o zi, ea spunea, "Dragă, eu presupun că îți este greu, doar un Creștin nou," spunea, "eu am fost o Creștină de fetiță." Dar spunea, "Pentru tine, un tânăr Creștin, să trebuiască să rezisti împotriva tuturor ademenirilor și ispitelor care urmează după ce tu-tu ai păcătuit atât de mult."

Și el a spus, "Păi, devine o luptă."

⁴⁷ Ea a spus, "Eu vreau să-ți amintești un lucru, că dacă vrăjmașul te înfrânge pe undeva, și tu cazi și te întorci în păcat, nu sta departe de casă. Eu vreau ca tu să vii acasă." Spunea, "Tu vei găsi acasă aceeași soție cu care te-ai căsătorit." Și spunea, "Eu te voi ajuta să te rogi din nou, să stăruie în rugăciune să te întorci din nou la Dumnezeu." Spunea, "Eu-eu-eu-eu nu vreau ca tu să stai departe." Spunea, "Uite, eu m-am măritat cu tine nu pe baza a ceea ce ai fost tu, ci m-am măritat cu tine pentru că team iubit." Și ea a spus, "Nu contează ce faci tu, eu tot te iubesc. M-am măritat cu tine pentru că te-am iubit."

⁴⁸ Și bărbatul s-a dus la lucru în ziua aceea, și era auzit repetând într-un... locul unde el lucra. El spunea, "Acum, cum ar putea un om să facă ceva rău împotriva la ceva ca aceasta?" Când o femeie, care îl iubește atât de mult încât, nu contează ce a făcut, era dispusă ca el să se întoarcă și să-l primească din nou, și să încerce din nou. Vedeți? Aceasta arată... Acum, înmulțiți aceea de un miliard de ori și atunci aveți ceva idee de ceea ce este dragostea lui Dumnezeu. Vedeți?

⁴⁹ Că atunci când un om se îndrăgostește de Isus Cristos, lucrurile lumii... Când te gândești la ce a făcut El pentru tine în lumina Scripturii, nu în lumina vreunei emoții, ci în lumina faptelor, ce este, atunci acolo este ceva ce se întâmplă în tine. Când vine Noua Naștere, păcatul este mort ca miezul nopții. Când atât timp cât acea Lumină este în tine, cum poate întunericul străluci? Nu poate să o facă. Asta-i ceea ce Dumnezeu i-a făcut unui om care s-a aruncat în spărtură, care a putut lua promisiunea. Și Moise fiind un-un tip al acestui Antitip, de aceea Moise a stat în spărtură pentru popor.

⁵⁰ Atunci mă întreb, în această zi, a acestei epoci Laodicea slobodă, leneșă, moale, în care trăim noi. Noi toți știm, și am trecut prin *Epocile Bisericii*, că noi trăim în ultima epocă, Epoca Bisericii Laodicea. Și această epocă leneșă, slobodă, nepăsătoare, glumeață, păcătoasă de poftă în care trăim noi acum, este o minune că Dumnezeu nu spune pur și simplu, "Dăte înapoi, biserică, Eu doar voi lichida întregul grup." Vedeți? Ce epocă este aceea în care trăim! Și El o va face într-una din aceste zile, desigur. Noi știm că aceasta vine. Nu va fi scutire pentru aceasta, pentru că El, deja, Cineva a murit pentru acei care au vrut să scape. Dar El îi va lua pe acei care au fost, sau au primit pe Cristos și au devenit Creștini, ei vor fi luați afară din mânia. Pentru că, atunci El nu a putut să o facă; nu era nici o cale să o facă în timpul lui Moise.

⁵¹ Acum în Cartea Apocalipsei, când noi ajungem la Epoca Bisericii Laodicea. În Apocalipsa, al 3-lea capitol, Biblia a spus că această epocă, epoca Laodicea, era "oarbă." A spus, "Pentru că ești 'bogată,' tu spui că ești 'bogată,' și tu ai 'sorbit în bunuri'; cele mai mari biserici, oamenii cei mai bine îmbrăcați, cea mai mare care a fost în vreo epocă. Pentru că zici, 'eu nu duc lipsă de nimic'. Nu știi că ești săracă, ticăloasă, nenorocită, goală, oarbă, și nu o știi."

⁵² Acum dacă un om ar fi în această stare, și tu ai putea să-i spui starea sa, el ar încerca să se ajute pe sine dacă-dacă el era mintal în ordine. Dar când el este în acea stare și tu nu-i poți spune nimic diferit, el doar nu crede că este gol, el nu crede că este în forma aceea, atunci arată aici că el este orb. Dumnezeu acestei lumi a orbit ochii celor care refuză să slujească pe Cristos, și ei au... atât de orbi că ei nu pot vedea semnul în care trăim, ora, timpul în care noi trăim. Și amintiți-vă, deja a fost Unul care a stat în spărtură, și nimeni altul nu poate sta. Voi sau trebuie să acceptați acel, acel remediu, sau sunteți pierduți.

⁵³ Acum, acum pentru noi, să mă apropiu de ceea ce vreau să spun. Putem noi sta... Acum eu predic pentru mine, în aceasta. Putem noi sta și să vedem o ființă umană care este oarbă, oarbă fizic, și să știm că el umblă peste o prăpastie, am putea noi în a noastră-noastră stare mintală liniștită, în care suntem în această dimineață, am putea noi sta și să vedem un om orb umblând peste o prăpastie, orb, și să nu încercăm să-l avertizăm? Ar fi, acolo, ar fi atât de crud. Noi am fi atât de indiferenți în inima noastră. V-ați putea imagina, o persoană devenind atât de indiferentă încât ar putea aproape râde, și să vadă un om orb, care nu poate vedea și nu se poate ajuta pe sine, în mod deliberat să umble spre o prăpastie? Acela ar fi un-un lucru rău; să nu faceți nimic.

⁵⁴ Ei bine, către frații mei, din toată lumea, eu vreau să fac această mărturisire. Eu-eu smerit o spun, că aceea este chiar ceea ce făceam, sau mă pregăteam să fac. Eu am predicat cu anii, și eu-eu devin un om bătrân și un bătrân predicator veteran, și am avut o mulțime de lupte grele, și poate am cicatrici, tăiat tot pe dinăuntru, de la lupte. Pentru că, partea mea, pe care Domnul mi-a dat-o, nu a fost înapoi să sărut bebelușii, și-și să căsătoresc tinerii, și să îngrop bătrânii. Ci a fost să țin o Sabie cu două tăișuri pe frontul de luptă, împotriva viclesugurilor dede păgânism și demonologie, și-și a puterilor întunericului, și să le combat cu Cuvântul lui Dumnezeu până când văd dușmanul

înfrânt. Am fost tăiat adânc, de multe ori.

⁵⁵ Apoi când am venit cu Mesajul în această zi, și am spus bisericii lucrurile pe care sunt gata să le spun. Și eu am prezis cu ani în urmă, când Duhul Sfânt m-a chemat la această lucrare. Și nu este o persoană vie pe pământ astăzi, care ar putea spune vreodată că Domnul m-a lăsat vreodată să spun ceva în Numele Lui, decât ceea ce a venit la împlinire întocmai exact în felul cum trebuia să se facă.

⁵⁶ Cum că El m-a trimis afară prima oară, și primul dar, și al doilea dar, și lucrurile care au fost spuse sau făcute, în toată lumea, și literal milioane au venit la Cristos. Și zeci de mii de predicatori inspirați, care au început o trezire care străbate întreaga față a pământului astăzi. Și fiindcă Penticostalii au fost cei care au primit Mesajul meu, ei au fost cei care au câștigat teren. Biserica Penticostală arată mai multe convertiri în micul lor grup de Penticostali decât toate celelalte biserici puse laolaltă. Asta-i statistic. De ce? Pentru că ei au primit Adevărul și au primit trezirea.

⁵⁷ Și acum, după ce a venit marea vreme a vindecării bolnavilor, scoaterea dracilor, și învierea morților; la care noi toți suntem martori, și așa sunt mulți doctori și oameni mari de pe pământ. Și apariția Domnului Isus printre noi, acela în semnul de acolo precum vedeți, eu presupun de pe perete, oriunde este, despre Îngerul Domnului. Și cum oamenii de știință și-au făcut drepturi de reproducere, și este-este un fapt cunoscut, în toată lumea. Și se văd tocmai lucrurile pe care El le-a făcut, venind la împlinire, de fiecare dată. Apoi, dacă Stâlpul de Foc care a mers cu Israel peste pustie, în zilele lui Moise, care noi... sau acum că Moise a fost numit, "Slujitorul Domnului," și el a urmat un Stâlp de Foc noaptea, și un Nor ziua.

⁵⁸ Și când Isus a fost pe pământ, El a spus că El era acel Dumnezeu. El a spus, "Înainte să fi fost Abraham, EU SUNT." Și "EU SUNT" era Stâlpul de Foc care era în rugul aprins, care i-a vorbit lui Moise în zilele din trecut. Eu cred că asta-i corect, Frate Vayle. Apoi El a spus, "Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu." Și când El a fost răstignit, a murit, și a înviat, și s-a înălțat Sus, și și-a așezat trupul Lui jos pe marele altar al Dumnezeului Etern, ca să fie mereu prezent acolo să acționeze în locul nostru, să știm că El a plătit datoria păcatului nostru. Și acolo El s-a întors iarăși înapoi pe pământ, în forma unui mare Stâlp de Foc.

⁵⁹ Sfântul Pavel, pe drumul său, înainte de a fi numit Sfântul Pavel, el era numit Saul din Tars. Și pe drumul său în jos spre Damasc, să aresteze niște oameni care făceau prea multă zarvă, și strigau, și predicau o Evanghelie care era contrară tradiției bisericilor lor. Pe drumul lui în jos, într-o zi, cam pe la acest timp al zilei, el a fost trântit jos de o mare Lumină. Și această mare Lumină, el fiind un Iudeu și știa că Stâlpul de Foc a condus pe copiii lui Israel, și aici era El din nou înaintea lui, el a strigat, "Doamne!"

⁶⁰ Acum dacă voi observați în traduceri voastre în ambele King James și Standard al vostru, și toate, este cu litere mari Do-a-m-n-e. Și oricine care își cunoaște Biblia, știe că atunci când e cu litere mari D-o-a-m-n-e, este Elohim, Cel a tot-suficient care a creat cerurile și pământul, în Geneza 1:1. Vedeti, litere mari, "Doamne!" Acum Pavel nu ar fi numit vreo iluzie optică, el nu ar fi numit ceva despre care nu ar fi știut, pentru că el era un om instruit în Scripturi. S-a ridicat sub Gamaliel, marele învățător din ziua aceea, și el nu l-ar fi numit pe acela, "Doamne," dacă nu ar fi fost împăcat că Acela era Iehovah. El a spus, "Doamne, Cine ești Tu?"

⁶¹ Ascultați la Glasul care vine înapoi, "Eu sunt Isus," același ieri, azi, și în veci.

⁶² Deci mă gândesc, în mijlocul tuturor acestora, înainte de a merge mai departe, și aici și în toată lumea, oamenii care vor asculta, și ascultă acum, vor ști că este dovedit prin fiecare fapt a fi Isus Cristos același ieri, azi, și în veci. A făcut tocmai aceleași lucruri pe care El le-a făcut, a vindecat bolnavi, a cunoscut gândurile minții, căci Acesta a arătat lucruri care se vor împlini, și de fiecare dată perfect prin acești ani. Eu sunt în vârstă de cincizeci și patru de ani, și am văzut viziuni de când am fost cam de optsprezece luni, și, nici măcar odată, ci de fiecare dată a fost adevărul. Vedeti? Acum, acela trebuie să fie Dumnezeu. Și apoi eu gândindu-mă că, "De ce sunt oamenii atât de orbi că ei nu pot vedea aceea?"

⁶³ Și constant când eu vorbesc femeilor noastre-noastre despre tăiatul părului lor, și lucrătorii urlă la mine din această cauză; și despre ele că poartă haine imorale, despre acești pantaloni scurți, și-și se expun acolo afară așa, și-și continuă pe calea aceea rea; și despre bărbații noștri de felul în care fac, fumează, luând băuturi sociabile, și-și de toate; și apoi totuși se numesc Creștini, și ia Cina la masă pentru că ei aparțin unei organizații. O, a fost doar simplu, ei s-au gândit că eu am hulit pe Dumnezeu. Și au ajuns femeile mai bune? Ele au ajuns mai rău, de-a lungul națiunii.

⁶⁴ Apoi eu, fiind un agitat (eu o spun cumva încet), poate un tip de persoană nevrotică ce sunt, și știind că eu am fost insuficient, la început, pentru slujbă; precum mulți s-au plâns, care au avu de făcut. A fost greu. Dar eu-eu m-am gândit, "Dumnezeule, de ce nu ai chemat Tu pe cineva care ar fi putut să o facă? Și miemie îmi pare rău, dar eu-eu am eșuat. Oamenii doar nu vor să mă asculte. Și eu am omis să fac ce eu ar fi trebuit să fac, pe undeva, pentru că ei nu ascultă."

⁶⁵ Mama mea, care tocmai a trecut în Slavă, cam-cam cu puțin peste un an în urmă. Mama mea, tatăl ei a fost un-un vânător. Și eu cred că eu am toată aceea să vină de la el, în acea situație, căci eu-eu-eu iubesc pădurile. Și m-am gândit, "Dacă acești oameni care se numesc Creștini, dacă ei nu vor să asculte Mesajul pe care eu îl predic, atunci lasă-i în pace. Eu doar îl voi opri, de tot, și mă voi duce sus pe munte. Și eu cunosc un prieten unde..." Mulți dintre voi, aici, vă amintiți că eu am prezis timpul, cam cu șase luni înainte de a se fi întâmplat, cum că mă voi duce într-un loc, chiar de la această platformă de aici, și acolo va fi un-un animal care arată ca un cerb cu coarnele ascuțite, și cum

va fi de patruzeci și doi de țoli, și cum va fi acolo un urs cenușiu de șapte picioare. Voi o aveți pe benzi și de toate. Eu presupun că vă amintiți timpul, voi toți. [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Bine, este așezat în camera mea acolo sus acum, să-să arate că este adevărul.

⁶⁶ Acum doar pe lucruri ca acela, pentru că era chiar înainte de plecarea mamei mele, și El vroia să mă liniștească pentru șocul acela mare, că El știa că El urma să o ia.

⁶⁷ Acum, eu am întâlnit un om care era un Creștin, și el are un ținut întins chiar sub Alaska. Și m-am hotărât în gândul meu, că deoarece am plecat de aici și m-am dus în Vest, că îmi voi lua soția și cumva o atrag în ceva; eu o voi duce acolo sus, și voi deveni o călăuză. Și apoi dacă Domnul a vrut ca eu să fac ceva, îmi voi lăsa părul să crească, și-și eu-eu să ... barba mea. Șiși eu-eu voi merge înapoi acolo și voi fi o călăuză. Sunt numai doi sau trei Indieni care trăiesc înapoi acolo în ținut. Eu-eu doar voi fi o-o călăuză și-l voi ajuta pe Bud. Și dacă Domnul a vrut să fac ceva, atunci eu aș-eu aș spune, "Bine, Doamne." El îmi va da o vedenie. Eu m-aș strecura afară.

⁶⁸ Eu spun oamenilor... Eu niciodată nu m-am considerat pe mine, oricine știe aceasta, dar oamenii au spus, "Frate Branham, Domnul te-a chemat să fii profetul Lui." Ei bine, eueu niciodată nu m-am considerat așa, dar eu încep să ajung la timpul că am fost aproape gata să o fac, să gândesc, "Păi, poate că sunt. Dacă eu sunt, eu voi trăi înapoi în pustie. Și dacă eu trăiesc înapoi în pustie, atunci eu voi-eu voi-eu voi fi profetul Lui, vedeți, și atunci dacă El vrea să mă trimită pe undeva. Și în timp ce El nu mă folosește, atunci eu sigur voi prinde ceva pește bun și-și voi face niște lucruri." Desigur acela a fost un fel de atitudine egoistă, vedeți, pentru că eu am vrut să fac aceea. Acum, acesta nu este exact lucrul care este de făcut. Iar acum eu am avut asta formulat în mintea mea să o fac.

⁶⁹ Și acum, chiar înainte ca cele *Șapte Epoci ale Bisericii* să fie predicate, precum ele sunt desenate acolo... Sunt mulți, astăzi, care au fost aici în timpul acela, și știu cum Domnul a binecuvântat aceea, pe perete în spate acolo, El a reflectat-o. Doar să ... Câți sunt aici acum, care au fost acolo atunci când El-El a venit? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Acea a făcut-o.

⁷⁰ Apoi îmi amintesc de un Frate Jackson. El este de obicei cu noi. Fratele Junior Jackson, Metodistul a fost un lucrător Metodist. Da, aici el șade aici acum. Acum, că el a venit la mine cu un vis, și apoi încă câțiva frați au venit cu vise similare. Acum, Domnul a fost foarte bun cu mine, și eu niciodată, vă iau ca martori în această dimineață, v-am spus eu vreodată o tălmăcire greșită a unui vis? Nu, domnule. Deoarece, că Domnul... eu nu îl voi vorbi până când nu îl văd din nou și știu ce spune El despre aceasta, apoi eu vă spun. Și apoi el a spus că eu-eu aveam un serviciu jos la biserica lui, și el, într-un fel sau altul, el era cu adevărat agitat în seara aceea, și el a alergat afară din biserică și a venit roata pe cealaltă cale și m-a întâlnit în mașină, și oameni treceau pe lângă noi. Spunea, "Eu vreau să-ți spun ceva."

⁷¹ Și el mi-a spus că a visat un vis, că aici sus pe undeva, ca în Indiana, că acolo era un deal lung, mare cu iarbă, și apa a spălat tot pământul de pe vârf, și a devenit stâncă ca un-un vârf golaș pe-pe munte. Și apoi pe această stâncă era un Scris ciudat. Și spunea că eu stăteam acolo cu toți frații de aici din biserică, tâlcuind această Scriere. Și apoi când s-a ajuns la vremea că Lam tâlcuit în întregime, atunci... într-un fel sau altul, dacă eu înțeleg corect visul, am apucat ceva ca o rangă, sau-sau un fel de cornier sau ceva, sau nu un cornier, am vrut să spun un-un levier sau ceva, și doar am tăiat vârful aceluși munte și l-am ridicat în sus. Și în interiorul lui era stâncă albă, ceva de felul granitului sau-sau ceva asemănător, ceva stâncă albă pe care nu era scris. Și eu am spus fraților, "Stați aici și priviți înăuntru la Aceasta." Și eu, în timp ce ei toți priveau, m-am strecurat afară dintre ei și am pornit să merg spre Vest. Și Fratele Jackson a zis că m-a văzut mergând peste un deal, și apoi peste un alt deal, devenind mai mic și mai mic, mergând spre Vest. Voi vă amintiți asta.

⁷² Ei bine, tălmăcirea aceluia, desigur, a fost dată aici la biserică înainte ca să se împlinească, că timpul este acum, că eu cred, că întreaga descoperire prin epoca lui Luther, Wesley, și John Smith, Alexander Campbell, și diferiți alții care au predicat Biblia, și apoi noi am ajuns acolo în Biblie și am arătat că va fi un-un Mesaj al îngerului al șaptelea. Și la sunetul Mesajului îngerului al șaptelea, toate tainele lui Dumnezeu vor fi făcute cunoscut. Atunci vin șapte tunete tainice.

⁷³ Și acum dacă este acea epocă de sfârșit în care noi trăim, unde noi am venit prin justificare, sfințire, botezul Duhului Sfânt; și am avut semne, minuni, și toate lucrurile diferite. Și darurile s-au întors la biserică, așa ca, vindecarea Divină, și profeția, și-și vorbirea în limbi, și tălmăcirile. Și cu toate că au fost greșit interpretate, teribil, dar totuși, aceea nu ia la o parte, că este unul bun. Există unul adevărat, de real veritabil, un dar de vorbire în limbi, care trebuie să fie totdeauna în Biserică.

⁷⁴ Noi avem o mulțime de imitații. Noi avem oameni care se ridică și încearcă să se poarte ca Creștini, și viețile lor nu se compară, deci acolo este ceva greșit. Isus a spus, "Prin roadele lor îi veți cunoaște." Vedeți? Așa-i felul cum cunoașteți un Creștin, după cum trăiește el. Niciodată să nu săriți mai înalt decât trăiți. Deci atunci doar... Dar în aceea, dar este un-este un diavol făcând o sperietoare, să țină pe credincioșii adevărați veritabili de-o parte de la lucrul adevărat al Acestuia. Dar Dumnezeu să ne ajute să separăm și să fim în stare să discernem între bine și rău. Și-și Cuvântul întotdeauna va îndrepta aceea.

⁷⁵ Acum noi aflăm că, în aceasta, eu v-am spus aceea, tălmăcirea pe Stâncă. Și Stâncă este Cristos, care a fost în visul fratelui, și aceea este Biblia. Și pentru toți anii aceștia, Biblia a fost tălmăci tă, până când noi l-am dat absolut de tot tălmăcirea ecleziastică. Și ultimul dar fiind adăugat în epoca Laodicea, care este timpul celui de-al șaptelea înger să

predice, în epoca Laodicea, la timpul acela, că ele vor fi o mulțime de lucruri care au fost interpretate greșit în jos de-a lungul epocilor.

⁷⁶ Așa cum Luther a predicat justificarea, dar el a pierdut controlul pentru că el nu a trăit suficient de mult. Și de-a lungul... Apoi ei au organizat biserica. Luther niciodată nu a organizat-o; după Luther. Și apoi a venit Wesley. Și după Wesley, ei au avut biserica Wesleyană. Și apoi după aceea vine John Smith, Baptistul; și apoi Alexander Campbell, și așa mai departe. Dar omul, reformatorii, nu au trăit destul de mult ca să o pună toată împreună. Și, așa, multe capete dezlegate rămase, parcă. Și apoi când au făcut-o, de exemplu, despre botezul în apă pe care John Smith l-a adus înapoi, botezul în apă în-în scufundare; dar folosind un titlu. Și multe din acele lucruri care au fost lăsate neîncheiate. Și apoi când noi venim în jos la sfârșit, ultimul Mesaj este presupus să îndrepte toate acelea, să aducă aceste lucruri la "o credință, un Domn, un botez." Vedeți?

⁷⁷ Și acum, după ce Biblia a fost interpretată, complet, atunci voi observați că a deschis vârful Stâncii ca o piramidă. Nu învățătura piramidei acum, nu aceea, pentru că eu... Omul care învață acea doctrină a piramidei, eu presupun că ei știu despre ce vorbesc ei. Eu nu știu nimic despre ea. Dar, oricum, era în forma unei piramide, dar vârful pe piramidă nu a fost pus niciodată. Eu am fost în Cairo și-și în Egipt, și-și vârful nu a venit niciodată, pentru că era o piatră unghiulară, a fost o piatră de căpătâi. În biserică Ea a fost piatra unghiulară. În Biserica deplină, Ea a fost piatra de căpătâi. Deci Ea nu a venit niciodată. Ea a fost lepădată, Cristos. Și Ea va veni. Și eu cred că atunci când Ea vine, Biserica se va modela într-un loc, de la justificare sub Luther, sfințire sub Wesley, și mesajul Penticostal va aduce biserica la o așa minoritate, și o slujbă va fi printre acei oameni încât va fi exact aceeași slujbă pe care a făcut-o Isus Cristos. Aceea va aduce pe Isus și va lua întregul lucru departe.

⁷⁸ Toți acei cinstiți și adevărați Luterani, Prezbiterieni, Bapțiști, Metodiști, și oricine este născut din Duhul lui Dumnezeu, vor fi luați sus cu Isus Cristos când El vine. Eu cred asta. Eu difer cu unii din frații noștri Penticostali care cred că rămășița bisericii sunt aceia care vor fi luați în această ultimă epocă. Eu difer acolo, deoarece Dumnezeu... Cum ar putea un om, și cum ar putea Dumnezeu... Dacă noi am spune, "Cum ar putea El?" El poate face ce dorește El. Dar Dumnezeu, care ia promis lui Luther, și sub justificare, aceea era tot ce au știut ei. Vedeți? El a promis să ia Biserica. Și El... eu pot crede prin harul lui Dumnezeu, și prin suportul Scripturii. Pentru că, El nu a venit în prima strajă, și ei au adormit; și a doua strajă; înainte în jos. În straja a șaptea, El vine. Și aceea este a Șaptea Epocă a Bisericii, la Mesajul îngerului al șaptelea. Vedeți? Și când vine El, toate acele fecioare s-au trezit și și-au potrivit lămpile. Vedeți? Prezbiterieni, Luterani, Bapțiști, oricine care este născut din Duhul lui Dumnezeu, va merge în acea Răpire. Eu cred că Mireasa va fi chemată afară în acel timp. Eu cred că vor fi unii în ultimele zile care nu vor trebui să guste moartea, ci vor fi schimbați într-un moment, la clipeala ochiului.

⁷⁹ Acum, în măsura în care ați observat, în visul Fratelui Jackson, că nu era nici un scris pe această Stâncă în interior, de aceea m-am dus în Vest. Acum, așa cum s-a întâmplat, și eu v-am spus, într-o zi vă voi spune ce a însemnat. M-am dus în Vest pentru aceasta. Și v-am spus viziunea, care poporul, atât pe bandă cât și prezenți în această dimineață, vor ști luând, *Domnilor, Cât Este Ceasul?* Și oricare dintre voi frații cu benzile care nu aveți acel Mesaj, și vreți să urmăriți Aceasta, luați:

Domnilor, Cât Este Ceasul? Înainte, săptămâni și luni înainte de a se întâmpla, aici am văzut viziunea despre a fi în Tucson, la nord de Tucson; aceea ar fi la est de Flagstaff, la nord de Tucson; și că îmi luam scăieți de pe cracii pantalonului, și o-o explozie va izbucni care de fapt va părea că zguduie țara. Câți dintre voi vă amintiți asta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Așa este. Aceea va zgudui țara.

⁸⁰ Păi, se întâmplă să fie că cel puțin un om este în dimineața aceasta care stătea acolo când s-a întâmplat. Aceasta de fapt a scuturat stâncile afară din munte. Și acum ei... Noi aflăm că, în acel timp, eu am văzut șapte Îngeri, în-în forma unei piramide, care s-a coborât și m-a ridicat sus. Și am fost adus înspre Est, să deschid cele Șapte Peceti pentru Dumnezeu. Dacă nu le aveți... Dacă Isus întârzie, și eu... stră-nepoții mei, copiii micuțului Paul, acela încă va fi Adevărul Etern al Viului Dumnezeu. Acum, aceea a fost să se afle, care a fost sigilat înlăuntrul acestui munte, care nu a fost scris. Aceasta trebuia să fie tălmăcit. Și când am venit înapoi, primul Înger, în prima noapte, a deschis Pecetea contrar la orice am auzit noi vreodată în viața noastră. Și toate șapte au venit în același fel. Voi știți asta. Voi erați aici prezenți când s-a întâmplat, mulți dintre voi.

Și, acum, eu nu am știut-o la timpul acela, dar...

⁸¹ Fratele Fred Sothmann, eu știu că el este aici. Și eu sunt destul de sigur că Fratele Norman este aici. Noi eram sus... Eu a trebuit să merg la Houston în legătură cu salvarea acelu băiat de la scaunul electric. Și apoi eu am mers înapoi și am mers la vânătoare sus acolo cu frații. Și dimineața aceea, eu stăteam acolo culegând scăieți, sau-sau ceea ce ei numesc *capete de capră* acolo, scăieți de pe cracul pantalonului meu. Și explozia s-a produs chiar exact în felul în care El a spus. Este așa, Frate Fred? Și eu-eu-eu trebuie că am sărit mult în sus de la pământ. Și chiar deasupra mea erau Îngerii Domnului care au trimis Mesaj înapoi, ca eu să vin aici să rup aceste Peceti. De ce aici, de ce la Tabernacol? De ce nu am făcut-o acolo? Pentru că eu am făcut o promisiune bisericii mele și lui Dumnezeu, că orice Mesaj nou va veni de la acest Tabernacol, înregistrat de aici. Și El ma ajutat să-mi țin cuvântul, să stau înapoi aici să o fac. Și apoi imediat m-am întors iarăși înapoi.

⁸² Și, acum, eu nu știam la acel timp, că ei luau fotografiile despre aceea, oamenii de știință, așa cum Îngerii s-au

coborât din Cer, să aducă Mesajul. Și vă amintiți, că eu am zis că Acela din partea dreaptă a constelației avea, cumva, pieptul Lui dat înapoi, și aripile Lui. Vă amintiți spunându-vă asta, voi toți? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Și cum l-am privit pe El? El era foarte deosebit de ceilalți. Și eu n-am știut că ei luau o fotografie despre Aceasta, pentru că eu imediat m-am grăbit în Est. Dar ducându-mă înapoi acasă la Tucson, acolo era Aceasta în toate ziarele că a fost văzută aproape de-a latul națiunii, sau drept în Mexico, și toate Statele din Vest, și eu cred că Curierul de aici. A fost în Associated Press. Câți ați văzut, „Un nor misterios pe cer”? Vedeți mâinile. Și acum revista *Life* a preluat-o. Și eu am articolul aici în această dimineață, în revista *Life*, să o arăt. Acum iată-O aici, în același timp când am fost acolo. Vedeți piramida din Nor? Eu stăteam chiar sub aceasta. Și acolo, vedeți Îngerul deosebit pe partea dreaptă? Vedeți aripa Lui ascuțită? Chiar exact ce s-a spus. Și aici este în vederea lui Mexico și diferite locuri de unde ei au luat fotografiile. Acum, acest om de știință aici încearcă să-să obțină toate informațiile despre fotografie, care le poate, despre oamenii care au fotografiile. El le studiază.

⁸³ Acum, El spune aici că ar fi imposibil ca acesta să fie un nor, pentru că umiditatea nu merge peste cam, eu aș spune, cam șase sau opt mile înălțime, cam așa ceva. Când noi mergem peste mări noi de obicei zburăm la nouăsprezece mii de picioare, și atunci noi suntem deasupra furtunilor. Dar acest nor, conform acestui articol de aici al acestui om de știință, este de douăzeci și șase de mile înălțime. Ar fi la mile și mile dincolo de umiditate. Și el a spus, verificând zona, și acum, voi știți eu... Câți vă amintiți că eu v-am spus, "A sunat ca ruperea sunetului la un avion"? Vă amintiți? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Dar nu a fost nici un avion în district. Cartea spune așa aici. Ei au verificat-o. Nu a fost nici unul, nici un avion acolo sus. Și, pe de-asupra, nu putea... Ceața aceea din urma unui avion nu este altceva decât aer întrerupt, umiditate, pentru că este absorbit prin acest agregat, ca un jet. Așa cum se propulsează, împrăștie umezeala în aer. Nu se poate scăpa de ea, atâta vreme cât există un jet, pentru că el trebuie să... Acea este pe ce se propulsează, și este umiditatea care iese din el.

⁸⁴ Dar iată-l aici, la mile deasupra de unde ar putea exista umiditate, și nici un avion în district. Și Acesta nu putea să fie umezeală sus acolo, și să plutească acolo sus în ziua aceea. Este de treizeci de mile lățime, douăzeci și șase de mile înălțime. Vedeți? Chiar la fel cum era fotografia aceea de *acolo*, când eu v-am spus, "Îngerul Domnului arăta ca un Stâlp de Foc," cu ani în urmă, înainte ca El să fie luat vreodată; Dumnezeu face ca știința să recunoască că Acesta-i Adevărul. Și aici, despre profeția care a fost dată, Dumnezeu face ca știința să mărturisească că Acesta-i Adevărul. Acum unde stăm noi? Eu vreau să păstrez aceasta, căci eu-eu pot să vorbesc cu un prieten de-al meu, care este prezent în dimineața aceasta, să-să scrie acele *Șapte Peceți*. El ar putea să vrea să o folosească la aceasta. Și deci voi aveți o copie a ei, păi, dacă primiți una, păstrați-o pentru referință. Vedeți?

⁸⁵ Acum el vrea să afle, dar la ce bun să te duci să-i spui lui aceea? El ar râde de aceasta. Vedeți, el doar ar râde. Deci nu aruncați perlele noastre în felul acela. Dar noi știm, Biserica știe, și Dumnezeu știe că este Adevărul.

⁸⁶ Și apoi în timp ce eu mă rugam pe acest subiect, întrebându-mă ce mi se va întâmpla, și voi știți unde eram? La nord de Tucson, est de Flagstaff; chiar exact, pozițional, unde v-am spus, cu luni înainte de a se întâmpla, că voi sta. Și exact conform acestui ziar aici, și a ziarelor și acestei reviste, și a propriei noastre mărturii, exact unde a avut loc. Dumnezeu este perfect și nu poate să mintă, și se va împlini.

⁸⁷ Vă amintiți pe banda: *Domnilor, Cât Este Ceasul?* Eu o voi cita din nou: "Amintiți-vă, ceva urmează să aibă loc, major." Și acum Aceasta a făcut ca întreaga națiune să mărturisească spre Aceasta. Fiecare ziar la Associated Press, și una din revistele noastre de frunte, și orice altceva, mărturisind despre El, și nu s-a terminat, încă. Dar ce popor privilegiat, un-un popor privilegiat care este Creștin, să știe că în această oră întunecată, când conform științelor nu există speranțe, și bomba atomică ne așteaptă. Și fără speranțe în organizațiile noastre, care vreodată să se adune laolaltă, ele se consolidează cu semnul fiarei. Și când toate speranțele noastre în felul acela sunt duse, în administrația noastră, a părtășiei noastre Creștine printre organizații. Se îndreaptă în Catholicism, care va fi un semn al fiarei în confederația bisericilor.

⁸⁸ Dar, și acei care iubesc pe Dumnezeu și privesc spre o realitate, că tocmai Dumnezeul Care a făcut promisiunea în Biblie, o răspândește înaintea feței noastre; și face ca biserica și poporul, și știința, și revistele, și totul, să recunoască că El este încă Dumnezeu și poate împlini promisiunile. Ce timp!

⁸⁹ Atunci în Sabino Canyon în acea dimineață, mă rugam și mă întrebam ce se va întâmpla, ținându-mi mâinile către Dumnezeu, sus pe vârful muntelui, acea Sabie mi-a căzut în mână; cu un mâner de perlă, și apărătoarea peste ea, și o lamă lungă cam de trei picioare lungime, și sclipind ca metalul topit sau ca și cromul, ascuțită ca briciul. Și eu nu am știut ce a fost. Și eu am spus, "Mă tem de aceste lucruri."

⁹⁰ Și chiar atunci o Voce a vorbit, care a zguduit canionul. A spus, "Aceasta este Sabia Domnului." Și Sabia Domnului este Cuvântul Domnului, căci Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri.

⁹¹ Apoi întorcându-mă la aceea, atunci, în acel timp, un frățior gentil aici în biserică... Și el a fost un soldat și a explodat în bucăți în armată, aproape, și a zăcut afară ca mort, și au spus că el ar fi... Ei nu au, medicii nu au crezut că va trăi, și nici nu se merita să se ocupe de el, atât era de departe dus. Nervii principali în piciorul lui erau pleznii; brațul lui mic era aproape explodat complet; piciorul lui, un picior jos, aproape. Dar Dumnezeu a văzut har, l-a salvat și l-a vindecat într-o zi.

⁹² El, Fratele Roy Roberson, a fost prezent când acea fotografie a fost luată acolo la Houston. Cum soției lui i s-a

spus printr-o viziune, ce a făcut ea în acea zi, și cum a avut o boală și că va fi vindecată. Și aceea l-a făcut un credincios. Dar el, fiind un om militaros era cumva (eu sper că el mă iartă că spun aceasta) de unde toată-partea aspră, precisă, dând ordine în armată. Ca un comandant peste oameni, el trebuia să ordone, și, "Faceți-o!" Vedeți? Și el-el a crezut, totuși. Dar consistent, și venind în jur cu biserica și văzând supranaturalul, a spus, "Eu cred asta, dar asta-i pentru altcineva."

⁹³ Într-o noapte Domnul l-a trezit, într-o dimineață. Noi ședeam, el și eu, se părea că în Ierusalim la masa de Împărtășire a Domnului, și eu vorbeam. El nu o putea înțelege. Și Fratele Roy, șezând prezent, privind chiar acum la mine, și el a văzut-o. Și el m-a sunat, în Houston... sau afară în Arizona, sau mi-a trimis o scrisoare și eu l-am sunat înapoi. El a spus, "Tu ședeai acolo, Frate Branham, și eu am văzut acel mare Stâlp de Foc venind înăuntru și te-a apucat, și te-a luat de la masa Domnului, și tu ai mers spre vest." Pentru că el ședea în partea de est privindumă mergând spre vest, și această Lumină a venit înăuntru și ma luat afară.

⁹⁴ A spus că era într-o dimineață, ca și cum a fost o viziune. S-a ridicat în pat, cam la ora trei sau patru dimineața, cam așa ceva, și a văzut aceasta întâmplându-se. Și a spus că el a strigat, se părea, cu zilele, "Frate Bill, vino înapoi!" Și Roy și eu eram adevărați frați. Noi locuim împreună, și vânăm împreună, și noi suntem doar frați. Și el-el a strigat după mine, până a răgușit în gât, "Vino înapoi! Aduceți-l înapoi! Aduceți-l înapoi," plângea. El a spus că eu... Aici venea acel Stâlp de Foc venind înapoi, sau un Nor vine înapoi, și El m-a așezat la capul mesei, și eu am fost schimbat. A fost un mister pentru Fratele Roy, eu fiind schimbat, să arăt diferit. Eu așez *aceasta* aici sus pentru ceva ce vreau să-mi amintesc, "fiind schimbat," când eu îi dau talmăcirea acestuia.

⁹⁵ Aceea a fost chiar înainte să vin înapoi pentru cele Șapte Peciți. Când am venit înapoi pentru cele Șapte Peciți, atunci eu... Într-o dimineață el l-a apucat pe Billy, și el voia să vorbească cu mine. Și eu eram ocupat, în rugăciune pentru cele Șapte Peciți. Și atunci el mi-a spus de... S-a întâmplat din nou, și s-a repetat din nou. Frate Roy, dacă aduc aceasta greșit, tutu atrage-mi atenția. Și el a spus că el-el s-a sculat din nou, în-în acea dimineață, eu cred că iarăși devreme, dimineața. Și acolo s-a uitat în cameră și a văzut această Lumină mare, sau un Nor sus pe un munte. El m-a întrebat, nu cu mult în urmă, "Era acolo ceva despre un Nor fiind pe un munte," și eu am spus... "în Biblie?"

⁹⁶ Și eu am spus, "Da, când Petru, Iacov, și Ioan au fost luați sus, și Norul l-a umbrit pe Domnul Isus. Și-și Dumnezeu a vorbit, a zis, 'Acesta este Fiul Meu preaiubit.'" Eu am predicat despre aceea aici, nu cu mult în urmă. Un mic mesaj, frații cu banda poate înțeleg, *Ascultați-L pe El*. Eu presupun că poate voi îl aveți pe bandă. Eu sunt sigur.

⁹⁷ Și el a spus că a mers sus pe munte. Și când a mers, eu stăteam acolo. Și o Voce a venit din Nor, (Nu-i așa, Frate Roy?) și a spus ceva în felul acesta, "Acesta este slujitorul Meu. Și Eu l-am chemat să fie un profet al epocii, să conducă poporul așa cum a făcut Moise. Și lui i s-a dat autoritatea, el să poată vorbi în existență." Sau așa ceva, cum a făcut Moise, cum a vorbit aducând muște. Și noi știm despre veverițe, și așa mai departe, și lucruri care deja au avut loc. Micuța Hattie Wright înapoi acolo, eu presupun că voi știți ce a avut loc acasă. Și El i-a spus că eu am făcut ceea ce a făcut Moise.

⁹⁸ Iar acum el mi-a spus asta, venind jos după o-o călătorie. Și în mintea mea, m-am hotărât că voi urma să mă duc sus la ai lui Bud, pentru că el este într-o stare rea acolo sus ca vânător.

⁹⁹ Înainte de a pleca de aici... eu s-ar putea să las aceasta înăuntru, și ne vom grăbi. Eu am visat un vis straniu, un vis ciudat. Și eu sper, când cumnatul meu află aceasta, să nu-i rănească simțămintele. Și eu sper că nu-mi jignesc soția, care șade prezentă acum. Dar ea îl știe. Cam cu multe luni în urmă, chiar așa, păi, era în jurul lui octombrie sau noiembrie, am visat că eu-eu hoinăream afară în întuneric, și eu... Păi, eu-eu nu aveam unde să merg și nimănui nu-i păsa de mine, și eu a trebuit să devin o haimana, chiar o-o haimana. Și mie îmi era frig, și m-am uitat în depărtare și eu am văzut foc. Și când am ajuns acolo, era un-un gunoi al orașului, și ei aveau șanțuri și focul era în aceste șanțuri. Și între șanțuri, era aranjat, unde să doarmă haimanalele acolo, să le fie cald, să-i ferească de îngheț, între aceste focuri, într-o noapte rece de iarnă. Și mie-mie îmi era frig. Și eu-eu m-am dus sus la acest foc, să mă încălzesc, și era plin de haimanale întinse. Și ei erau... Eu nu am văzut nici unul din ei, dar ei toți parcă aveau despărțituri sau locuri unde erau locurile lor de dormit. Și eu l-am văzut pe cumnatul meu, Fletcher Broy.

¹⁰⁰ Și Fletcher, cum îmi aduc aminte de el. El este un băiat bun. Dar aceasta poate fi o lecție pentru copiii tineri. Îmi amintesc cu câțiva ani în urmă, de un bărbat tânăr chipeș, de James Fletcher Broy, și el a apucat-o cu mulțimea greșită, și a luat prima lui băutură. Eu mi-l amintesc chemându-mă după perdele în casa mea. Și tatăl lui a plecat în Slavă, cu ani în urmă, era afară ciupind o ghtară, "Pe deal departe de tot stătea o veche cruce zgronțuroasă."

¹⁰¹ Și Fletcher m-a chemat în spate și mi-a spus, "Frate Bill, roagă-te pentru mine. Ascultă la acea bucată pe care o cântă tatăl meu, și eu am băut astăzi."

¹⁰² Eu am spus, "Fletcher," un băiat cam de optsprezece ani, eu am spus, "nu te duce pe ruta aceea." Dar el nu a ascultat. El a mers înainte. El a devenit un alcoolic complet. Și soția lui l-a părăsit, copiii lui, și el este chiar la această oră... Și Dumnezeu știe că eu îl iubesc.

¹⁰³ Eu am mers să mă rog pentru el, doar o haimana. Eu am mers să mă rog pentru el, aici nu cu mult în urmă, el s-a rănit în timp ce eu eram aici pentru cele Șapte Peciți. I-am spus, "Fletch, eu am două costume sus acolo pe care așa-ăș vrea să ți le dau."

El a spus, "Să nu faci asta, Frate Bill."

Și eu-eu știam că el nu avea haine. Și am spus, "De ce nu iei hainele?"

El a spus, "Hah-uh." Și el s-a uitat la mine, "Vezi, tu știi ce aș face cu ele. Le-aș amaneta și m-aș îmbăta."

Și am spus, "Îți voi da ceva bani, Fletch."

¹⁰⁴ El a spus, "Nu, să nu o faci, Frate Bill. Eu-eu-eu nu vreau să o faci." El este un om adevărat, la inimă, dar el a devenit un alcoolic și o haimana. Și nevasta lui-lui a apucat pe drumul rău. Și oh, chiar toate i s-au întâmplat bietului om.

¹⁰⁵ Și când m-am trezit, înainte de a mă trezi, Fletch mi-a spus, el a spus în vis, el a spus, "Bill, eu îți voi-voi căuta un loc, Frate Bill. Tu mi-ai hrănit copiii când erau flămânzi." Și a spus, "Tu ai fost un tătic pentru ei. Acum eu îți voi găsi ție un loc aici ca să-ți țină cald." Și noi am mers umblând printre locurile haimanalelor și în final am ajuns într-un loc, el a spus, "Eu mă voi așeza aici jos."

Și eu am spus, "Eu voi umbla pe aici să văd dacă pot găsi un loc."

¹⁰⁶ Și eu am umblat, și am privit afară în întuneric, noapte rece. Și m-am gândit, "Gândește-te. O dată, Dumnezeu Atotputernic m-a lăsat să conduc Biserica Lui. O dată, El m-a lăsat să predic Evanghelia Lui și să văd suflete salvate. Bărbați și femei au venit din jurul lumii, ca să vorbească cu mine pentru câteva minute. Și iată-mă acum, o haimana, și nimeni nu mă vrea. Și mi-e frig. Ce trebuie să fac?" Apoi m-am trezit.

¹⁰⁷ I-am spus soției mele, am spus, "Poate înseamnă că Fletch este în nevoie." Deci noi ne-am grăbit, să vedem dacă îl putem găsi. Și fratele lui l-a găsit. El stătea afară aici, cu Weidners.

Afară acolo unde ei au... schimbă cai și lucruri; dormea într-un colț de șură sau ceva. Am mers înainte. M-am gândit, "Păi, doar trebuie să o las să treacă."

¹⁰⁸ Deci am venit înapoi acum din Canada, cu Fred și ceilalți, ziua trecută. Și în mintea mea, eu am hotărât-o, "Dacă acești oameni nu au vrut să audă Mesajul meu, în ordine, ei nu trebuie." Eu am predicat cam de vreo treizeci și cinci de ani. Și ultimii cincisprezece la optsprezece ani nu am făcut nimic altceva decât pentru Domnul. Eu am încercat să trăiesc atât de aproape de El și să nu spun un cuvânt până ce El îmi spune mai întâi, totul.

¹⁰⁹ Oamenii spun, "Acum dacă Fratele Branham vă spune că vine, amintiți-vă, pregătiți-vă de o adunare, pentru că el vine în Numele Domnului. El nu va face nimic până când Domnul spune..." Așa este. Eu am așteptat până când El mi-a spus. Eu nu m-am mișcat până când El mi-a spus. Și apoi El a ajuns așa, pentru ultimele câteva luni, El nu mi-a spus nimic despre locurile în care să mă duc.

¹¹⁰ Apoi am venit jos din Canada, și Fred a spus... Sau Fratele Roy mi-a spus visul lui, în timp ce el și eu și Fratele Banks mânam împreună, chiar înainte de a ne despărți.

¹¹¹ Și apoi în ziua următoare ne-am dus jos pe la Fratele Fred. Și băiatul lui, Lynn, nu era acasă, deci el nu a putut veni cu noi. El și soția lui au trebuit să aștepte. El și-a luat soția acolo la Rosewood... sau Melrose, Saskatchewan.

¹¹² Și Billy și eu am venit în camionul Fratelui Fred. În acea noapte noi am călătorit cea mai mare parte a nopții, și ziua următoare. Și apoi în dimineața următoare noi am părăsit Helena, Montana, și am venit mai departe spre graniță.

Și eu-eu pot sta sus până pe la ora nouă, și devin somnoros.

Eu trebuie să dorm. Și Billy, el vrea să doarmă până pe la ora zece ziua următoare, când lumina zilei apare, deci aceasta o face destul de bine pentru noi să călătorim.

¹¹³ Deci eu-eu m-am trezit cam pe la ora patru și am pornit, conducând, iar Billy dormea. Noi ~m mers într-un loc și mă gândeam în mintea mea, "Știi ce? Într-una din aceste zile, de îndată ce pot să-mi aduc soția sus acolo... Și eu nu-i voi spune ce voi face. Dar voi ajunge acolo sus, și atunci îi voi spune, 'Eu iubesc acest loc așa de mult, încât nu-i nevoie să mai mergem în alt loc. Hai să stăm aici.'" Și aceea este înapoi de civilizație, o mie o sută de mile distanță de oriunde. Vedeți? Departe în sălbăticie. M-am gândit, "N-o să fie bine aceea! Nu va trebui să mă tund, și eu-eu-eu nu va trebui să mă îmbrac. Și eu doar voi fi unun muntean obișnuit, ceea ce am vrut întotdeauna să fiu." Și am spus, "Eu am niște arme, și niște oameni mi le-a dat, și eu voi fi o călăuză cum n-ați auzit niciodată. Mie doar mi-ar place aceasta. Apoi dacă Domnul îmi spune să mă duc jos și să spun cuiva ceva, eu voi alerga afară și le voi spune și mă voi întoarce din nou. Și eu îl voi ajuta pe Bud, și noi vom avea cu adevărat un loc real aici." Eu mă gândeam la aceea.

¹¹⁴ Noi am mers într-un restaurant, să mâncăm, un mic loc în munte, chiar pe la ora șapte. Se făcea puțin cam târziu, deci l-am trezit pe Billy. Noi am rămas fără benzină, deci a trebuit să luăm ceva benzină. Și am mers în acest loc mic, acest mic restaurant. Și între timp acolo, a venit un om de peste drum, poate cu puțin mai bătrân de cum eram eu, dar el arăta ca un bărbat, pentru mine. Avea pe el o pereche de salopete, jachetă într-una, cizme de călărie, o pălărie neagră, barba în jos pe fața lui așa, albă ca zăpada, părul lui atârând afară de sub, înapoi din pălăria lui. M-am gândit, "Acela arată ca un bărbat." Nu ceva moale, leneș, cu un trabuc în gura lui, cam așa de lung, șezând cu o pereche de pantaloni scurți pe el, în jurul unei verande sau bazin de înot, ca vreun burtoș din Est, parcă. Scuzăți acea expresie. Dar, oricum, tipul arăta ca un bărbat, pentru mine; tare, aspru. Se părea că el locuia unde Dumnezeu l-a făcut pe om să locuiască. Și eu îl admiram.

¹¹⁵ El a venit în restaurant și a comandat niște clătite. Acolo erau cam cincisprezece, douăzeci de persoane. Lui i-a venit să strănute. Și voi știți cum unii oameni vor... [Fratele Branham imită un strănut înăbușit – Ed.] Scuzăți-mă. Dar

el a dat drumul afară la un mare strănut, sănătos de pădure, "Ker-choo-ee ! " Vai, se părea ca și cum geamurile au explodat. Când el a făcut-o, nimeni nu a îndrăznit să spună nimic. Nu, domnule. Am spus, "Billy, acolo este un om după inima mea."

El a spus, "Au, tătucule, tu nu vrei să fii ca..."

"Acela este ce, acela sunt eu în viitor." Vedeți? Eu am spus, "Acela sunt eu."

¹¹⁶ Și am șezut acolo un pic, și Billy s-a uitat la mine și a continuat să-și mănânce clătitele, și eu-eu mi le-am terminat pe ale mele. În câteva minute, cineva, într-un compartiment chiar în jur în fața noastră, cu scândurile *așa*, un spate de compartiment, eu nu am putut vedea în jur. Un om s-a ridicat, care arăta exact profilul meu, cam în vârstă de vreo șaptezeci și cinci de ani, un tip mititel. Hainele lui legate pe el, zdrențăros. Și ortacul care s-a ridicat cu el era Fletcher Broy, exact, părul cărunt atârându-i în față. Și Billy a privit în jur, a spus, "Tătucule, acela arată ca tine și Fletcher." Vă puteți imagina cum m-am simțit. Și tipul mic, arăta ca mine, se clătina. Voi... Ei au stat la un foc de tabără, cu fum peste tot pe ei, fețe murdare. Eu cred că dejunul lor, împreună, omul trebuie să fi plătit douăzeci de cenți, poate o ceașcă de cafea sau ceva. Inima mea a săltat în mine. Și eu am privit. Și Billy a spus, "Ce se petrece cu tine?"

Eu am spus, "Nimic." Și eu am privit asta, și ei au mers roata și au ieșit.

El a spus, "Tătucule, care-i treaba?"

Eu am spus, "Nimic." Și el s-a urcat în mașină. Eu am spus...

El a spus, "Te superi dacă conduci din nou?"

Eu am spus, "Nu."

El a spus, "Eu încă sunt somnoros."

¹¹⁷ Deci el s-a dus să se culce, și eu am mers cu viteză pe drum, cam cincizeci și cinci de mile pe oră, în camion, peste munte, venind înainte spre graniță, jos spre... Venind acasă la Arizona, dar eu veneam acum în Utah. Și cum am ajuns acolo, coborând jos din munți, cam la vreo douăzeci de mile afară din oraș, întocmai de parcă... Voi ați auzit-o, așa cum v-am spus despre dimineața cu verighetele, și toate aceste lucruri, cum ceva... Cineva a început să-mi vorbească, o Voce tot la fel cum o auziți pe a mea. Eu știu că sună nevrotizat. Dar așa cum am terminat să exprim, "Ți-am spus eu vreodată ceva fără să fie corect?" Și o-o Voce a început să vorbească. Eu vorbeam cu El.

¹¹⁸ El a spus, "Du-ți planurile la împlinire și tu vei fi așa."

Eu am spus, "Doamne, eu nu vreau să fiu așa."

¹¹⁹ A spus, "Soția ta va pleca, de asemenea. Ea nu va trăi sus acolo pe acele dealuri în felul acela. Și tu vei deveni o haimana exact cum ți-a arătat visul că ai deveni."

¹²⁰ Eu am spus, "Eu nu vreau să fiu așa, dar... Eu-eu-eu nu vreau să trebuiască să trăiesc în felul acela. Eu-eu vreau să fac ceva diferit. Dar mi-mi s-a spus căci-căci Tu m-ai chemat să fiu un-un profet, și eu vreau să trăiesc în pustie ca și profetul." Dar eu foloseam propria mea scuză ca să pot să vânez; binele meu.

¹²¹ Și El a spus, "Dar aceia au fost profeții din Vechiul Testament. Tu ai fost chemat să fii acolo într-o slujbă mult mai înaltă decât aceea." El a spus, "Pe lângă asta tu ai mai multe daruri. Tu ai fost chemat să te rogi pentru bolnavi și să predici Evanghelia. Și în forma apostolică, tu știi de-de lucruri mai mari, multe daruri mari." El a spus, "De ce aștepti tu după Mine să te mișc de fiecare dată când te miști? Unde este răsplata ta?" Atunci am văzut. Și apoi a spus, "Îți amintești?" Eu v-am spus... ? ... "Îți amintești ce ți-a spus Fratele Roberson în visul tău, în visul lui, sau viziune? Că tu ai făcut ca Moise. Tu ai uitat simțământul poporului tău. Tu ai uitat chemarea la care Eu team chemat."

¹²² Eu las bolnavii să zacă. Eu vreau ca Domnul să-mi spună unde să mă duc și unde nu. Acea este greșit. Mi-am făcut o complicare, pentru că oamenii nu îmi ascultau Mesajul. Și dacă voi veți... Și Dumnezeu să ferească ca eu să încerc să compar viața de acum cu Moise, dar este exact ce Moise a făcut. Poporul nu a vrut să-l asculte când el a venit să-i elibereze, așa că el doar i-a lăsat în pace și a mers în pustie, dar Dumnezeu l-a întors înapoi. Și el a uitat demult de poporul în suferință.

¹²³ Și atunci eu am spus, "Doamne, dacă... Cum aș putea eu, așa este, fără educație, cu o educație de școală primară, să fiu în stare? Și poporul să stea în rânduri și peste tot, ca să asculte Evanghelia simplă." Este mai mult, este mai mare acum decât cum a fost sub Vechiul Legământ. El s-a înălțat Sus și dă daruri oamenilor. Vedeți? Isus Cristos același ieri, azi, și-n veci. Atunci eu am vorbit, și L-am auzit vorbindu-mi. Și El m-a părăsit.

¹²⁴ Și eu am spus, "Billy." Și el era adormit buștean. Am spus, "Billy, tu ai fost acela?" Și el nici măcar nu s-a trezit.

¹²⁵ Și m-am gândit, "Doamne Dumnezeule," mi-am încetinit mașina, "ce înseamnă asta?"

Și am spus, "Billy. Billy."

A spus, "Ce dorești?"

Și eu am spus, "Tu vorbești cu mine?"

"Nu. De ce?"

¹²⁶ Și am spus, "Eu vreau să-ți spun ceva. Eu am visat un vis nu cu mult în urmă. Tu îți amintești că ai văzut acel om care arăta ca mine și Fletch? Întreb-o pe mama când ajungi înapoi la Tucson, eu i-am spus ei acest vis. Și, Billy, este

ceva ce se întâmplă, Aceasta se petrece acum. Ceva mi-a vorbit, și eu-eu am crezut că Acela ai fost tu."

¹²⁷ El s-a uitat la mine cumva ciudat, și a așteptat puțin, noi conduceam înainte. Deci, în câteva minute, el s-a dus iarăși să se culce. Și eu conduceam înainte, gândindu-mă la ce ar putea însemna asta? Conducând înainte, chiar în drum, și, dintr-o dată, iată-L că vine vorbind din nou.

¹²⁸ Și El a spus, "Întoarce-te! Nu ți-am spus Eu, la început, să faci lucrarea unui evanghelist? Când Eu te-am chemat, jos pe râu, nu am spus Eu, 'Precum Ioan Botezătorul a fost trimis ca înainte-mergător primei veniri'? Nu a fost Ioan mai mult decât un profet? Isus a spus așa, Însuși. 'Ce ați ieșit să vedeți, un profet?' A spus, 'Mai mult decât un profet.'"

¹²⁹ Apoi totul a început să vină la mine. Am început să-să mă întreb. Apoi El mi-a amintit din nou de-de popor. Cum, făcând ceea ce Moise a făcut, cum a putut Moise să ajungă poporul în pustie? Și cum am putut eu ajunge poporul în pustie? Exact același lucru. Apoi a venit la aceasta, Doi Timotei 4. Vă amintiți când noi am dedicat biserica în dimineața aceea, cu treizeci de ani în urmă, unii dintre voi de mai demult, când El mi-a arătat acei pomi și eu i-am plantat pe ambele părți? Vă amintiți asta? Vă amintiți viziunea. Este scrisă toată în cărți și pe benzi și totul. Era cu ani în urmă, cum am văzut eu acestea și eu-eu niciodată nu am trecut împotriva Unitarienilor sau Trinitarienilor. Am stat între ei și am plantat acești pomi, și ei au fost singurii doi pomi care aveau roade. Și eu... Toți pomii au crescut cam treizeci de picioare și s-au oprit. Aceștia s-au dus drept în Cer; s-au rupt din aceeași ramură. Vedeți? Unul pe o parte și unul pe cealaltă, și eu i-am rupt. Vă amintiți viziunea. Vedeți? Este scrisă în cărți și este în povestirea vieții mele și în toate. Și ei s-au dus drept sus în Cer astfel, repede. Și El a spus, "Întindeți mâinile după roadă." Și atunci am găsit aceeași roadă în cruce, când am alergat acolo. Și El a spus, "'Fă lucrul unui evanghelist. Fă deplină dovadă din slujba ta. Și va veni vremea când ei nu vor suferi învățătură sănătoasă.' Să nu-i părăsești atunci. Continuă să mergi." Toate acelea mi-au venit în minte.

¹³⁰ Și apoi îmi amintesc de această Marilyn Monroe, fata pe care am văzut-o murind cu vreo săptămână înainte ca ea să moară, și cum că ei au spus că ea s-a sinucis, când ea nu s-a sinucis. Eu le-am spus despre aceasta, înainte, ce se va întâmpla, și sa întâmplat. Și cum au făcut boxerii sus acolo; unul urma să-l omoare pe celălalt. Am greșit fata. Este o altă fată acolo, vărul ei este-este-este Danny Henry. Care este numele ei? Jane Russell. Vărul ei, un băiat Baptist.

¹³¹ Și eu predicam în Los Angeles, la dejunul Oamenilor de Afaceri. Și Ceva acolo doar le-o spunea la acele organizații, și acolo ședea conducătorul Adunarienilor, și mulți din marii demnitari s-au adunat acolo înăuntru. Și când am terminat de vorbit și am început să părăsesc platforma, pregătindu-mă... Căci, Mesajul era trimis afară de-a lungul națiunii, la radio, și a trebuit să schimb înapoi. În timpul acestei schimbări, când ei au întrerupt radioul, atunci, să trimită acel Mesaj afară, și să vin înapoi și să anunț stația. Și eu eram la ai lui Clifton, unde am avut dejunul. Și așa cum mergeam de la platforma de sus la cea de jos, un tânăr chipeș la înfățișare în vârstă de vreo treizeci de ani, a alergat în față și și-a aruncat brațele în jurul meu. El a spus, "Eu sunt Danny Henry." Și fără să știu că cel care televizează era fratele lui. Și, ă, el televiza acolo pentru Oamenii de Afaceri Creștini. Și aceasta-i Jane Russell, acea stea de cinema, vărul ei. Mama ei este o predicatoră Penticostală.

¹³² Și atunci când a început să alerge spre mine, și el și-a aruncat brațele în jurul meu, și a spus, "Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Branham." El a spus, "Eu sper că aceasta nu sună ca un sacrilegiu, dar, după felul meu de a vedea aceasta, acel Mesaj ar putea fi al 23-lea capitol din Apocalipsa." Și când el a spus asta, a început să vorbească în limbi. Un băiat care nici măcar nu a auzit niciodată așa ceva, un Baptist prin denominațiune. Și de îndată ce... El s-a făcut alb, și s-a uitat la mine. El nu știa ce să facă. Sunt oameni șezând aici care au fost acolo. Ai fost tu acolo, Fred? Câți au fost acolo la acel timp? Da, sunt cei trei aici, care au fost acolo la acel timp. Și el nu știa ce să spună.

¹³³ Și acolo era o femeie mare Franțuzoaică corpolentă șezând aici jos. Ea s-a ridicat, ea a spus, "Păi, aceea nu are nevoie de nici o tălmăcire. Aceea a fost Franceză curată."

Băiatul a spus, "Eu nu știu un cuvânt de Franceză." Și ea a scris ce a spus el.

¹³⁴ Și atunci acolo era un bărbat care stătea în colț, el a spus, "Aceea este corect. Eu am scris jos ce a spus el, este în Franceză." Mult înapoi în spate, un bărbat cu arătare chipeșă, cu păr blond, stând cu spatele la zid, a venit în față și a comparat notițele. El era translatorul pentru O.N.U., pentru Francezi. Și acest bărbat de aici era Victor LaDeaux, de la biserica Arne Vick de acolo, și el a scris-o jos. Și eu am traducerea pentru aceasta.

¹³⁵ Ascultați la aceasta, dacă eu o pot citi.

"Eu, Victor LaDeaux, sunt un Francez pur sânge; Creștin născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt. Adresa mea este 809 North King Road, Los Angeles 46. Eu particip la Bethel Temple, Pastor Arne Vick, pastor. O adevărată traducere pe care o declar, a profeției spusă peste Fratele Branham, dată prin Danny Henry în Franceză, 11 februarie, 1961, la dejunul Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. O traducere adevărată a profeției."

¹³⁶ Acum aici este ceea ce El a spus:

Pentru că tu ai ales calea îngustă, calea mai grea, tu ai umblat în alegerea ta proprie.

Acum, eu pot vedea asta. Moise a trebuit să-și facă alegerea, la fel. Vedeți?

Tu ai ales calea precisă și corectă, decizia corectă, și ea este CALEA MEA.

Subliniat, "CALEA MEA," Duhul Sfânt a răspuns.

Din cauza acestei decizii însemnate, o porțiune enormă din Cer te așteaptă ... te așteaptă pe tine.

Ce glorioasă decizie... (Acum ascultați atenți.)

Ce glorioasă decizie ai făcut tu. Aceasta în ea însăși este aceea care va face, și vine la împlinire, imensa victorie în dragostea Divină.

¹³⁷ Observați, este verbul înaintea adverbului. Vedeți, Franceza. Acum, translatorul de la O.N.U. a tradus aceea. Și băiatul nu cunoștea nici un cuvânt, nu a auzit niciodată-nu a auzit niciodată de un astfel de lucru ca vorbirea în limbi. El era un Baptist. Doar s-a întâmplat să pice acolo, și a auzit muzica aceea, și a spus... a venit acolo sus a stat acolo sus și m-a ascultat predicând.

¹³⁸ Acum, "în dragostea Divină," dragoste Divină. Cum poate fi dragoste Divină dacă nu este Duhul Sfânt? Duhul Sfânt este dragoste Divină.

¹³⁹ Acum, și așa cum eu și Billy am pornit în jos pe drum, vedeți, am pornit să mergem pe drum în jos, Billy a mers să doarmă din nou. Și El a spus, "Eu îți voi da un semn veșnic."

¹⁴⁰ Și eu am spus, "Doamne, ce..." Am așteptat un pic și nu s-a întâmplat nimic. Am spus, "Care este semnul veșnic, Doamne?" Și am așteptat câteva minute. Și chiar atunci eu m-am uitat să-1 văd pe Billy; el era adormit.

¹⁴¹ Și El a spus, "Eu îți voi da un semn veșnic," din nou. El a spus, "Uită-te spre vest de unde te afli."

¹⁴² Și mi-am întors capul așa în camion, să privesc; am încetinit, voi știți. Și, oh, vai, Duhul Domnului! Am simțit de parcă aș fi putut să țip și să plâng. Și m-am uitat, și tocmai am văzut un munte cu căciuli albe pe el. Eu am spus, "Eu nu știu, nu văd nici un semn veșnic în legătură cu acela."

¹⁴³ El a spus, "Numele tău este scris peste tot pe el."

¹⁴⁴ Oh, m-am gândit, "Ce este asta?" Și am devenit foarte slăbit și am început să opresc.

¹⁴⁵ Și Billy s-a ridicat și a spus, "Ce se petrece cu tine?" Și eu mi-am tras mâinile așa, transpirația picura de pe mâna mea, și ninge.

¹⁴⁶ Eu am spus, "Billy, ceva se întâmplă. La un timp eu știu unde am făcut rău. Eu știu că am greșit față de Dumnezeu." Și se părea că puteam auzi cântarea aceea ce se cânta, și să văd mii de oameni amestecați, șchiopi, schilozi, orbi, și uscați; auzeam un cor, o voce a unei mari renumite voci, cântând:

Necurat! Necurat! Duhurile rele îl mânau. (Voi știți cântarea.)

Atunci Isus a venit și a eliberat pe captivi.

¹⁴⁷ Eu puteam vedea rândurile de bolnavi zăcând peste tot, și eu trebuia să opresc. Billy nu știa că asta avea loc. Eu m-am uitat în sus.

¹⁴⁸ M-am oprit și m-am uitat sus pe munte, și am văzut cele șapte culmi. Acum, aici, dacă vreți să vedeți ceva. Acolo erau șapte piscuri pe vârful unui munte, un munte, ce se întindea pe câteva mile. Ultimul munte înainte de a merge în celălalt ținut; nu mai erau munți după acela. Și se întindea de la est la vest, grupul de munți, și erau acoperiți cu zăpadă pe vârf.

¹⁴⁹ Primele două piscuri mici, și apoi un pisc larg, și apoi un alt pisc mic, și apoi un alt pisc mai larg; și apoi un pisc mic, și apoi un munte mare, larg, lung, acoperit cu zăpadă în vârf. Și eu am spus, "Doamne, eu nu înțeleg ce înseamnă asta."

¹⁵⁰ El a spus, "Câte piscuri sunt acolo?"

¹⁵¹ Eu am spus, "Sunt șapte."

¹⁵² "Câte litere sunt în numele tău?" B-r-a-n-h-a-m, M-a-r-r-io-n B-r-a-n-h-a-m.

¹⁵³ Și acolo erau trei piscuri deosebite. El a spus, "Acele trei vârfuri sunt prima, a doua, și a treia tragere. Primul a fost prima ta parte a slujbei tale, culmea mică; apoi prima ta tragere, destul de înaltă." Voi știți, semnul în mână. Apoi acolo era un mic interval acolo, timpul când eu am fost luat jos fiind prea obosit. Mulți dintre voi vi-l amintiți. Și atunci a venit discernerea, tragerea a doua. Acum am avut altul, cam vreo câțiva ani aici doar un fel de piscuri mici, vedeți, înapoi ca și cum slujba mea nu era încă, și apoi a venit al treilea.

¹⁵⁴ Trei este un număr de completare, vedeți, al treilea. Următorul pisc era cinci, numărul harului. Și următorul pisc era șapte, numărul de-de perfecțiune, sfârșitul. "Să lucrezi șase zile. A șaptea este Sabatul," sfârșitul săptămânii, sfârșitul timpului. Vedeți? Și eu m-am oprit și i-am arătat aceasta lui Billy. Și mam uitat la ei.

¹⁵⁵ El a spus, "Acela, lasă ca acela să stea. Dacă vreodată este o îndoială în mintea ta, amintește-ți de acest loc, vino înapoi aici."

¹⁵⁶ Și Billy m-a lovit pe umăr, el a spus, "Tati, privește spre est!" Și cum de s-a întâmplat, eu nu știu, dar acolo pe partea de est a drumului era acel gunoi arzând. La mile și mile de orice fel de oraș, și grămadă veche de gunoi se întindea acolo pe partea stângă a drumului.

¹⁵⁷ Eu mă întorc la câmp. Amin. Bătrân sau tânăr, trăiesc sau mor, mă voi supune lui Dumnezeu până când moartea mă va elibera. Am greșit față de Domnul, fără să vreau. Dacă eu fac... eu am încercat... Lăsați să introduc aceasta. Vedeți? A mai rămas bandă? Lăsați să introduc aceasta. Eu am vrut, eu am vrut să văd pe Isus Cristos manifestat fără

cusur. Și fie ca frații care aud această bandă, și această biserică să-și amintească, din această zi, motivul pentru care nu ați avut cusururi, și motivul că în toți acești ani voi nu puteți spune un lucru ce s-a spus sau făcut vreodată decât ceea ce s-a și întâmplat. Eu provoc pe oricine să aducă oricare din miile de lucruri de pe platformă, și discernământul, și prezicerea despre ce se va întâmpla; s-au întâmplat exact până la literă. Acum, dacă biserica crede asta, să spună, "Amin," așa ca... [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Nu există nici o persoană în lume care să arate un lucru. Dar să fie cunoscut bisericii de aici și bisericii de acum încolo; dacă Dumnezeu împinge pe un om printr-o conductă, și el nu se mișcă de loc până când Dumnezeu îi spune, acolo nu este credință legată cu aceasta. Este Dumnezeu împingându-te la ceva. Și a zidit slujba la un punct unde nu este nimeni să poată spune un lucru împotriva acesteia. Dar de-acum înainte, lăsați-mă mai întâi să vă vorbesc în Numele Domnului, înainte ca voi să ascultați, pentru că eu trebuie să merg afară prin credință. Eu trebuie să o fac prin credință, chiar dacă cred că este corect sau greșit, sau ce. Eu fac cea mai bună alegere a mea, și apoi merg s-o fac. Pentru că nu a fost greșită, este deoarece eu am așteptat până ce El mi-a spus să merg să o fac. Eu am așteptat după El. Deci nu am fost eu; a fost El.

¹⁵⁸ Dar, voi vedeți, chiar marele Sfânt Pavel a ajuns la strâmtorare odată. Și de multe ori Dumnezeu a făcut lucruri sau a lăsat ca slujitorii Lui să le facă, care erau greșeli, ca să dovedească aceste lucruri. Acum, noi știm că ființele umane pot face greșeli, dar Dumnezeu nu poate face nici o greșeală. Dar acum dacă eu ajung în câmpul predicării, și merg în felul în care eu-eu merg, atunci eu trebuie să aranjez adunări înainte și-și să aliniez lucrurile. Și poate că acesta este acel mărșă timp ce vine spre care noi l-am așteptat. Și cu siguranță dacă, "Acesta în sine este un lucru enorm care va aduce la împlinire, și face să se împlinescă, enorma victorie în dragostea Divină," și acela este verb înaintea adverbului, atunci este o dragoste Divină, care este Dumnezeu. Vedeți? Și este necesară dragostea lui Dumnezeu ca să se năpustească acolo pe linia frontului și să stea în spărtură pentru popor.

¹⁵⁹ Și acești Rickies și Rickettas, care eu așa am pocit cuvintele, și i-am numit "Ricky" și "Ricketta," Dumnezeu mi-a dat de înțeles că nu ar trebui să fac asta, pentru că mulți dintre ei sunt copiii Lui. Eu sunt un... Ei nu-s de vină că ei acționează atât de diferit. Unele din aceste biserici vechi, reci formale i-au prins, acel duh peste ei, și ei sunt mult în-în închisoare precum a fost Israel în închisoare, tot atât de mult cum s-a dus Moise săi elibereze din robie. Ființe umane care l-au iubit pe Isus Cristos, L-ar sluji dacă ar ști numai cum să-L slujească. Și ei sunt în robie sub denominaționalism care le spune, "Să nu faceți *aceasta*, și să nu faceți *aceea*."

¹⁶⁰ Dar chemarea lui Dumnezeu trebuie să vină, "Oricine vrea să mărșăluiească spre Țara făgăduită, să mărșăluiească." Noi suntem pe drumul nostru spre Țara făgăduită. Amin. Să vină, să mărșăluiească. Noi suntem pe drumul nostru ca să întâlnim pe Cristos la timpul sfârșitului. Și eu am vrut să vă aduc aceasta vouă așa ca să vedeți, și să vă arăt că, greșeala pe care un om o poate face, fiind totuși sincer.

¹⁶¹ Moise a pierdut simțirea pentru poporul său deoarece ei nu l-au ascultat. Și, Frate Roy, tu vezi visul tău? Și acum eu nu pot pleca, cu o slujbă ca aceea, până când eu simt diferit în inima mea privitor la aceasta, indiferent dacă Dumnezeu mi-a spus. Dar aceea este acea schimbare care Fratele Roy... care s-a văzut venind. Ceva trebuie să mă schimbe, pentru că eu, în inima mea, dacă eu mă duc afară acolo simțind în felul în care simt acum; eu încă simt că ei trebuie că au auzit Mesajul acela, ei trebuie că au făcut. Și eu nu am simțământul pentru popor pe care ar trebui să-l am. Până când eu pot primi acel simțământ, nu este nevoie ca eu să merg, deoarece aș fi un fățarnic.

¹⁶² Și toți anii aceștia eu am încercat să-L slujesc cu o inimă credincioasă, și eu nu voi merge acolo afară fiind un fățarnic. Eu trebuie să simt asta, că acesta nu este *Ricky* și *Ricketta*, și că nu este acest *grup*. Sunt copiii lui Dumnezeu care sunt în robie, și eu trebuie să merg la ei. Până nu pot simți în felul acela, eu va trebui doar să hoinăresc prin jur, să predic niște convenții și lucruri, dar să aștept.

¹⁶³ Eu am o cântare mică. Eu nu pot cânta. Mie mi-ar place doar să v-o citez. Fraților, eu doar cumva am schițat-o. Eu nu am întocmit-o complet încă. Nu este scrisă corect. Eu nu știu dacă pot chiar să o citez sau nu. Este pe melodia, *Imnul de Bătălie a Republicii*, "Glorie, glorie, aleluia!" Voi l-ați auzit. "Glorie, glorie, aleluia!" Cât de mulți? Desigur, noi toți l-am auzit.

Predicatorul în circuit călare a mers călărind prin țară,
Cu o pușcă pe umărul lui și o Biblie în mână;
El a spus oamenilor din preerie despre o Țară făgăduită, binecuvântată,
Așa cum mergea călărind, cântând înainte.

Rezemat, rezemat,
Rezemat pe brațul veșnic;
Rezemat, rezemat,
Rezemat pe brațul veșnic.

El a predicat venirea judecății cu foc și pucioasă;
Și un glorios, Cer nesfârșit doar a celor îndreptățiți.
Așa cum el călărea peste munți îl puteați auzi cântând acest cântec,
Așa cum mergea călărind înainte.

Acolo-i putere, putere, putere lucrătoare de minuni,
Șn Sângele Mielului;

Acolo-i putere, putere, oh, putere lucrătoare de minuni,
În Sângele scump al Mielului.

¹⁶⁴ Bătrânul predicator de circuit. Vi-l amintiți. Vedeți?

Acum pușca lui este veche și ruginită, și atârnă pe perete;
Biblia lui este foarte uzată și prăfuită, și... rareori este atinsă; (Așa este.)
Dar Mesajul care Ea ni-l aduce ne va întâmpina în acea Zi,
Căci Adevărul lui Dumnezeu încă mășăluiește înainte.

Toți:

Glorie! glorie, aleluia!
Glorie! glorie, aleluia!
Glorie! glorie, aleluia!
Adevărul Lui mășăluiește înainte.

¹⁶⁵ Eu voi învăța asta. Am stat azi dimineață când am scris asta, mi-am pus mâna pe pușca mea veche atârând pe perete. M-am gândit, "Nu va mai fi mult."

Pușca lui este veche și ruginește, așa cum este atârnată pe perete, (Așa este.)
Și Biblia este uzată și prăfuită, și rareori este atinsă;
Dar Mesajul lui din această Biblie... la judecată într-o zi;
Și Adevărul Lui continuă să mășăluiască.

¹⁶⁶ Adevărul lui Dumnezeu în această Biblie! Da. Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci.

¹⁶⁷ Bătrânul predicator de circuit cu pușca lui pe spate, Biblia în mâna lui, călărea peste preerie, și sus peste munți, și jos prin șanțuri și pretutindeni, predicând despre un Mileniu care vine, despre o Judecată arzătoare pentru cel nedrept, și predicând o Împărăție a lui Dumnezeu pentru cel drept. Este adevărat. Bătrâna Winchester ruginește înainte. Și Biblia, ei-ei au niște cărți de sex în locul Ei. Dar Adevărul lui Dumnezeu totuși mășăluiește înainte. El se face pe Sine tot atât de real azi, și o dovedește, așa cum a fost El întotdeauna. "Adevărul lui Dumnezeu continuă să mășăluiască!"

Glorie! glorie, aleluia!
Glorie! glorie, aleluia!
Glorie! glorie aleluia!
Adevărul Lui mășăluiește înainte.

¹⁶⁸ De ce? Cineva Îl va lua. Pentru că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Haideți să-l cântăm din nou. Acum noi suntem amestecați aici, Metodiști, Baptiști, Luterani, orice altceva. În timp ce cântăm acel ultim refren, să dăm mâinile cu cineva din jurul vostru, și apoi noi vom fi eliberați.

¹⁶⁹ Iar acum, amintiți-vă, voi care trebuie să mergeți la propria voastră biserică, mergeți deseară. Salutați pe păstorul vostru din partea mea. Și-și apoi rugați-vă pentru mine, fiecare din voi. Și apoi iarăș eu vreau să vă amintiți, dacă voi nu aveți un loc unde să mergeți...

[Fratele Branham zice Fratelui Neville – Ed.] Și dacă tu ai avea ceva.

După mesajul Fratelui Neville deseară, după ce el își are mesajul, atunci eu vreau să fac o bandă numită *Lumina Roșie Reflectoare a Venirii Lui*, vedeți, deseară. Domnul să vă binecuvânteze acum. Și săptămâna viitoare, eu voi, duminica următoare, cu voia Domnului, eu poate că voi fi din nou aici să fac altă bandă, pentru că eu va trebui să fiu în Arkansas această săptămână următoare.

¹⁷⁰ În ordine, acum hai să cântăm din nou, și să dăm mâinile acum.

Glorie! glorie, aleluia!
Glorie! glorie, aleluia!

Doamne Isuse, binecuvântează aceste batiste! ... ? ... [Fratele Branham se roagă în timp ce adunarea cântă – Ed.] În Numele lui Isus Cristos, ne punem mâinile peste aceste batiste.

... pe.

Laudă să-i fie lui Dumnezeu! Acum să ne aplecăm capetele doar pentru un moment.

¹⁷¹ Tu ești chiar la timp, Frate Ruddell. Vino aici sus doar un minut și te roagă. Fratele Ruddell, un altul dintre frații noștri asociați aici, a unei mici asociații de biserici pe care o avem împreună, această interdenominațională. Și eu am auzit de poziția vitează pe care Fratele Ruddell a luat-o pentru-pentru Evanghelie. Și deci eu-eu spun aceasta, Frate Ruddell, că totul de-a lungul drumului... Dumnezeu nu a promis un răsad cu flori de ușurință. Dar El a promis o luptă, da, dar El a promis victoria. Acela-i faptul.

¹⁷² Îmi amintesc când întâi am luat această poziție, chiar propria mea mamă și tata au vrut să mă scoată din casă. Vedeți? Dar, o, vai, cum i-am botezat eu în Numele Domnului Isus! Singurele speranțe pe care le am azi sunt datorită poziției. Eu sunt așa de bucuros că Mesajul Biblicii, de la bătrânul predicator de circuit până jos la acest timp... Cu toate că oamenii L-au apucat și Lau tuns în jur, și au făcut denominațiuni și au pus crezuri și de toate în El, acel

Adevăr încă mărșăluiește înainte. Așa este. El încă mărșăluiește înainte.

¹⁷³ Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare, și noi sperăm să vă vedem din nou foarte curând. Până atunci, veți face pentru mine această favoare acum, atât aici cât și cei cu benzile de asemenea, voi fraților? Rugați-vă ca Dumnezeu să așeze în inima mea acel ceva pe care eu l-am pierdut în acel complex. Este atât de ușor să-ți faci complexe.

Am avut o întrevedere zilele trecute cu Fratele meu Way ce șade aici, stând aici în față. Un om bun, dar s-a alcătuit pe sine în jurul unui complex, un altfel de complex, a făcut același lucru. Frate Way, tu poți atât de ușor s-o faci; este că doar îți pui ceva lucru mic în minte, continui să gândești în acel fel. Dute înapoi și verifică cu Scriptura, și vezi dacă este corect sau nu, și apoi du-te de acolo mai departe. Da. Nu pierde simțirea oamenilor. Înțelege? Tu trebuie să-ți amintești că ei nu sunt făcuți din rumeguș. Ei sunt carne și sânge, ființe umane și un suflet. Rugați-vă pentru mine, voi toți, dacă vreți. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum.

Noi ne vom pleca capetele și vom cere Fratelui Ruddell dacă el va...

¹⁷⁴ Pardon? [Fratele Parnell zice, "Frate Branham, eu am ceva ce aș dori să spun, îmi ia doar o jumătate de secundă." – Ed.] Bine, frate. [Fratele Parnell spune despre un vis pe care l-a visat.] Lăudat să fie Dumnezeu! Acesta este un lucrător. Cineva s-ar putea să nu știe. Și el a fost unul din grupul care, eu nu am avut timp în această dimineață, care a fost în unul din acele vise, vorbind despre mine mergând pe cealaltă cale, vedeți, mergând spre Vest, mergând afară spre Vest în acest ultim timp. Fratele J. T. Parnell.

¹⁷⁵ Acum, s-ar putea să fie străini care se întrebă de oameni care au vise, de visători. Nu, noi nu mergem după tot felul de vise și lucruri, dar noi credem că Biblia a spus, "Și se va împlini în ultimele zile, că Eu voi turna Duhul Meu peste popor; și ei vor profetii, și vor vedea vedenii, și vor visa vise." Și atât timp cât aceea este între copertile Bibliiei, este datoria mea să o cred și să o predic. Și când oamenii spun vise, dacă Domnul nu dă tălmăcirea, îl lăsăm să treacă. Și dacă este ceva... Când cineva vorbește în limbi, trebuie să fie ceva către biserică, și trebuie să se întâmple, la fel. Dacă nu, acesta ar fi un duh rău. Acesta trebuie să se împlinească, pentru că tălmăcirea limbilor este profeție. Noi știm că aceea este corect. Deci noi încercăm aici să trăim Biblia chiar în felul în care Ea este învățată. Nu luați nimic din Ea sau nu adăugați nimic la Ea, ci doar lăsați-O așa cum este Ea. Domnul fie binecuvântat. Aceea m-a ajutat, Frate J.T., să cred că... Dumnezeu nu mi-a spus să merg afară acum și să compromit cu păcatul; ci doar să mă duc afară și să continui s-o fac. Vedeți?

¹⁷⁶ Să ne rugăm acum. Frate... [O soră strigă în adunare – Ed.] ... Cineva a leșinat. Doar un minut. Stați liniștiți, fiecare. Vedeți? [Fratele Branham părăsește amvonul și merge jos în adunare.]

¹⁷⁷ Părinte Ceresc, lasă mila și bunătatea Ta să fie cu Fratele Way. În Numele lui Isus Cristos, fie ca el să vină înapoi. Dă-l înapoi, Doamne, și dă-i tărie și sănătate.

Așa să mă ajute, inima lui începe să bată din nou! Fiți liniștiți, fiecare, și rugați-vă doar.

Doamne Isuse, lasă bunătatea și mila Ta să fie cu Fratele Way, în Numele lui Isus Cristos.

¹⁷⁸ S-a terminat. Așa cum stau aici la acest altar, unde au fost predicate funerarii. Unde stau eu aici, unde ne-am rugat pentru sute de oameni lui Cristos. M-am întins, ochii îi erau fixați, pulsul i-a fost dus. Și nu mai mult decât am chemat Numele lui Isus Cristos, și pulsul a început să-i vină iarăși înapoi.

Laudă Domnului! Laudă Domnului! Ca un slujitor al crucii, eu o spun în Numele lui Isus Cristos. Nu este El minunat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Un atac de inimă. Vedeți? Eu sunt așa de mulțumitor că aceasta s-a întâmplat chiar acum, în loc să aștepte până când noi am plecat. Vedeți harul lui Dumnezeu? Domnul să fie binecuvântat!

Doar să ne aplecăm capetele.

¹⁷⁹ Tată Ceresc, noi îți mulțumim acum pentru bunătatea Ta și mila Ta. Tu ești totdeauna în mijlocul nostru. Dă-mi, Doamne, Ulei în lampa mea. Dă-mi toiagul Domnului, ca eu să-L pot întinde, sus peste cei bolnavi și nenorociți. Ca să-l pot aduce peste... să aduc eliberare aceluia care sunt în nevoie, și judecată la cei care Îl resping. Acordă-ne aceasta, Tată. Noi îți mulțumim pentru toată bunătatea Ta, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Frate Ruddell, Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.